

1992-2017

Esbjerg IF 92

1992-2017

Esbjerg IF 92

Esbjerg IF 92' logo er skabt af Ejner Friis, der er kendt som vel nok klubbens største fans gennem tiderne.

Han bærer altid den hvide trøje til klubbens førsteholdskampe og har senest tilføjet et IF 92-halstørklæde med skriften "IF 92 support" til sit udstyr.

Udgivet af Esbjerg IF 92-fodbold

*Tekst: Frede Madsen, journalist
Layout/foto: Arne Gundestrup*

*Tryk: Pors Tryk ApS, Esbjerg
Oplag: 500 stk.*

I 25 år har vi været klubben for alle i Østerbyen

Kære IF'er

Som formand for IF 92 i jubilæumsåret tænker jeg med taknemmelighed tilbage på de ledere fra de to klubber, vi er opstået af, fordi de for godt 25 år siden havde visionerne og modet til at tænke ud over snævre klubinteresser. Uden deres indsats havde vi ikke været her nu.

IF 92 var fra begyndelsen en klub for alle. Den enlige mor med beskedne midler skulle også have mulighed for at sende sit barn til fodbold. Jeg tror, at vi i vores bydel har vært med til at redde manganen en Ryan og Peter fra at ende i noget skidt, fordi de fik et tilbud om at lave noget meningsfuldt i deres fritid.

Det er dejligt at konstatere, at vores ungdomsafdeling er vokset med 25 procent til ca. 250 unge spillere, og vores håb er, at tendensen fortsætter i de næste år. Vi har en god stab af trænere og ledere samt forældre, der bakker op. Fodbold er hos os for hele familien, og det smitter af på klubbens indre liv.

Vores seniorafdeling har ca. 100 medlemmer efter tilgang af 10-12 spillere fra lokalområdet i denne sommer. Vores mål er stort set at blive selvforsynende med spillere, men vi glæder os også over, at spillere fra andre klubber har lyst til at spille hos os.

Fodbold er også for de ældre medlemmer. I Skibhøj kommer de til kampe og løser praktiske opgaver. Andre af de gamle mødes i klubhuset i Veldtofte for at få en øl eller en sodavand, raffe og spille kort. Det hører med til at være en hel klub.

Vores historie er præget af grønt og blå, og det vil den nok også være om 25 år. Men den fælles identitet, der er bygget op i de seneste 25 år, er sort og hvid. Det er den, vi bygger fremtiden på som en stærk klub i Østerbyen.

Som dette jubilæumsskrift afspejler, har der været op- og nedture undervejs. Vi ville heller ikke have kunnet løse vores opgave uden et godt samarbejde med Esbjerg Kommune og Sport & Event Park Esbjerg gennem alle årene.

Med jubilæumsskriftet runder vi markeringen af klubbens første 25 år af. Vi har haft en flot opbakning til arrangementerne i jubilæumsåret, til opvisningskampen, receptionen og festen i teltet. Der er blevet snakket oplevelser og minder, og klublivet har udfoldet sig, når det er bedst.

Jeg ser frem til at møde jer alle til et nyt spændende og givende år med IF 92.

*Palle Jørgensen
Bestyrelsesformand
Esbjerg IF 92*

1992 På B47's sidste generalforsamling udnævnes Børge Kristensen til æresmedlem.

En ny stor klub i Østerbyen bliver en realitet ved en stiftende generalforsamling 22. september. Aksel Munk bliver første formand.

Forord

Det er ikke til at sige, hvornår de første tanker om at fusionere de to fodboldklubber i Esbjergs østlige bydel, Esbjerg B 47 og Esbjerg ØB, blev fostret. Om det var to naboer fra hver sin klub på Mellemvangs Allé. Om det var to bestyrelsesmedlemmer, der mødtes i Bikubens filial i Jerne. Om det var ungdomstrænere fra de to klubber, som mødtes til kampe og på kurser og kunne se, at det gik den forkerte vej med medlemstallet i begge klubber.

Det er heller ikke afgørende. Det vigtigste var, at ansvarlige og visionære klubledere overvandt både sig selv og den naturlige modstand mod en fusion af to ærkerivaler på fodboldbanen. De fortrolige møder blev indledt i 1991, og året efter blev fusionen til Esbjerg IF 92 en realitet.

Samme aften holdt de to klubber generalforsamlinger, hvor de nedlagde sig selv. Hos ØB fik det stor betydning for

holdningen, at Finn Overgaard støttede planerne. Hos B 47 vejede ordene fra en af stifterne, Reinholdt Jacobsen, tungt: ”Jeg er grøn, men jeg kan godt se fornuften i det”.

Den stiftende generalforsamling i Esbjerg Idrætsforening af 1992 blev holdt i klubhuset i Veldtofte 22. september 1992, og Aksel Munk blev ved konstitueringen valgt som den første formand i den nye forening.

Efter fusionen viste forskellene mellem de to oprindelige klubber sig at være mindre, end man kunne frygte. B 47 havde kontakter i erhvervslivet og var langt stærkere økonomisk, først og fremmest på grund af bankospillene på først Palads Hotel, senere Esbjerghus, samt 60'er-festivaler og andre koncerter.

ØB var arbejderklubben i en bydel, der også var præget af mindre håndværksfirmaer. En del medlemmer arbejdede på

Vestkraft, andre på slagteriet. Bankospillene i Energihallen gav mindre overskud, men slet ikke i størrelsesorden med B 47's inde i Skolegade.

Men de to klubber med hver sin identitet formåede at smelte sammen som en enhed. Ikke uden sværdslag, og de første 25 år har budt på både konflikter, personlige modsætninger og svære beslutninger. Men IF 92 består, og det vil den fortsætte med i de næste mange år.

Dette jubilæumsskrift fortæller ikke hele historien om Esbjerg IF 92. Mange flere kunne have fortjent at blive omtalt for deres indsats for klubben. Alligevel håber vi, at du vil have fornøjelse af at læse det, og at du vil mindes gode stunder i vores fælles klub.

Redaktionen

1993 Med Erik Broch Petersen som cheftæner er IF 92 en sejr fra at rykke op i Danmarksserien i den første sæson.

B 47's Venner sikrer, at IF 92 kan købe egen bus til at hente og bringe børn i Østerbyen til træning på Skibhøj Anlæg. Paul Lauridsen står for kørslen.

Naboer støbte de første kugler til en fodboldfusion

En gulstensvilla på Mellemvangs Allé blev en hel central lokalitet i månederne, før Esbjerg IF 92 blev en realitet.

I nogle år omkring fusionen var bestyrelsesmedlem og aktiv spiller i B 47 Glenn Petersen (f. 1961) og ØB's kasserer, Flemming Stausholm (f. 1950), naboer på vejen. Trods de forskellige klubtilhørsforhold snakkede de meget fodbold.

- Det kunne ikke undgås: B 47 var ikke særlig gode. Når vi havde lokalopgør, var det en æressag, og tabte vi, bevægede man sig ikke ud i de næste tre-fire dage, i hvert fald ikke på Baggehuset og Jagt-hytten, smiler Flemming Stausholm.

- Det var vildt tilfældigt, at vi i 1988 flyttede ind ved siden af Flemming Stausholm. Jeg opdagede det først, da han sad ovre på terrassen, siger Glenn Petersen.

Han genkalder sig især en dag i slutningen af 70'erne, da B 47 og ØB spillede ved siden af hinanden på banerne 5 og 6 i Veldtofte. Over 1.000 tilskuere var til fodbold. ØB vandt og rykkede op i Danmarksserien, og B 47 vandt og reddede

sig i Jyllandsserien. Bagefter fejrede de sammen sejrene.

Den utænkelige fusion

De to naboer så ens på udviklingen i deres klubber. Medlemstallet i ungdoms-afdelingerne gik den gale vej, og der var ikke udsigt til, at det ville bedre sig – tværtimod.

- I de første år tænkte vi, at der ikke var noget at gøre. Men efterhånden kunne vi se, at det blev værre og værre, og at det kunne blive skæbnesvangert. Vi var nødt til at give det et skud, siger Glenn Petersen.

Skuddet var et fælles forslag til de to bestyrelser i foråret 1991: Læg klubberne sammen.

- Jeg tror, begge bestyrelser var ved at være møre. Glenn gik til sin bestyrelse, jeg gik til min, og alle var enige om at pålægge hinanden tavshedspligt, for ellers ville det aldrig blive til noget, siger Flemming Stausholm.

Pionerer til hulemøder

En arbejdsgruppe bestående af betroede folk fra begge klubber begyndte at

mødes til hulemøder på Mellemvangs Allé, hvor Flemming Stausholm stadig bor. I den første fase så de hinanden an og talte sig ind på, hvad der få måneder tidligere nærmest havde været unævneligt. Arbejdsgruppen supplerede sig efterhånden med flere, der blev bedt om at dykke dybere ned i ungdom, seniorer og andre dele af en ny klubs drift.

Musketerånden herskede så meget, at det lykkedes at holde forarbejdet til fusionen inden for en meget snæver kreds indtil de ekstraordinære generalforsamlinger i begge klubber 22. september 1991.

De to tidligere naboer tillægger den gensidige tillid stor betydning for, at det lykkedes at gennemføre en vellykket fusion. Og så holdt pionererne sig længe fra de ømtålelige emner: Klubnavn, farve på kampdragt og andet, der kunne fyre op under gammel rivalisering.

Elitesatsning kostede

Fusionen blev gennemført, og den første bestyrelse bestod af syv medlemmer fra ØB og fem fra B 47. Det blev ved den første ordinære generalforsamling 26. januar skåret ned til ni medlemmer, dog

1994 Fusionsklubben har en stor fremtid, siger formand Aksel Munk på generalforsamlingen i januar.

Førsteholdet er igen meget tæt på oprykning – junior A kredsvinder.

Georg Juhl fylder 70 år.

Mangeårig afholdt leder i B47/IF 92 Inga Jessen dør.

fortsat med en tidligere ØB'er, Aksel Munk, som formand, og en B 47-mand, Erik "Speedy" Hansen, som kasserer.

- De første år var seniorafdelingen i IF 92 meget i fokus. Man ansatte Erik Broch Petersen, der ligesom Henrik Brandenburg i ungdom var kanondygtig, men ambitionerne og elitesatsningen kostede enormt meget på bredden. I løbet af få år var 10-11 seniorhold blevet til tre-fire hold, siger Glenn Petersen.

Flemming Stausholm vurderer, at meget kunne være gået anderledes, såfremt det var lykkedes at rykke op i Danmarks-serien. Det var tæt på flere gange.

- Så tror jeg ikke, seniorafdelingen var knækket over. Nu spiller klubben i serie 1, og for mig er det ærgerligt. Men der er nok ikke spillermateriale til mere. Vi lavede fusionen for at styrke både seniorer og ungdom, og resultatmæssigt er det ikke lykkedes. Det er altid nemt at være bagklog, og hvad ville der være sket, hvis vi ikke havde lavet fusionen, siger Flemming Stausholm.

Rocken fyldte meget

Glenn Petersen var formand for IF 92 i årene 2005-2008, og da han trådte tilbage og i stedet blev seniorkoordinator, var der omkring 35 spillere til tre hold, og man oplevede at måtte sende afbud til serie 1-kampe. Han anbefalede bestyrelsen at gå væk fra hele tiden at sige: Førstehold, førstehold, førstehold.

Samme år trådte Anders Brynaa til som seniortræner, og selv om mange syntes, han med sine 31 år var for ung, var det ifølge den afgåede formand et vendepunkt.

Ud over det sportslige fyldte rocken meget. De store musikarrangementer i B 47's Venner blev en del af arvegodset, og selv om de oftest bidrog meget til klubbens økonomi, var ikke alle tidligere ØB'ere lige begejstrede.

Frivillighed under pres

Alene på grund af dens økonomiske tyngde optog musikken meget af tiden på bestyrelsesmøder. Men der var også positive sider.

*De tidligere naboer på Mellemvangs Allé, Glenn Petersen og Flemming Stausholm, spillede vigtige roller, da Esbjerg IF 92 blev til.
Foto: Arne Gundestrup*

- Det var med til at skabe en kultur og et DNA, at IF 92 arvede engagementet i rocken. Der blev brugt mange kræfter på at gennemføre koncerterne, og det bragte medlemmer fra de to tidligere klubber sammen som frivillige. Vi har fortsat to velfungerende venneforeninger, der mødes til banko en gang om ugen og har et stærkt sammenhold, siger Glenn Petersen.

Netop frivilligheden er under pres i et samfund med sociale medier og mange tilbud. Flemming Stausholm taler i datid, når han omtaler den.

- Vores grundsten var det sociale, at vi gjorde noget hinanden, og at det faldt os helt naturligt. Når man spillede fodbold, gjorde man også noget for klubben ved siden af. Det tror jeg ikke, man gør nu, og det frivillige arbejde hænger i en tynd tråd. I sin tid hyggede første- og andet-

holdet sig altid med en øl eller to efter en kamp. Hvor mange kampe har vi ikke vundet, fordi vi havde et fællesskab? I dag skal spillerne hjem og mangler noget af det, vi andre havde, siger Flemming Stausholm.

Klublivet ind i en ny æra

Glenn Petersen ser dog tegn på, at klublivet er ved at genvinde fodfæstet. Særligt på anlægget i Skibhøj, hvor ungdommens sportschef, Anders Brynaa er et samlingspunkt. I Veldtofte er det sværere, fordi området er så stort, og klubhuset mere er indrettet til at huse større forsamlinger end at stimulere til samvær i dagligdagen. Seniorspillerne holder mest til i kælderetagen.

- Som fodboldklub må man kigge fremad og se på, hvad man kan forandre. Jeg tror, man skal prøve at tænke på, hvem

man konkurrerer med, for eksempel fitness, der er den helt store modspiller. Fitness tilbyder en frihed, der er svær at hamle op med, når man skal bruge 13 mand for at spille fodbold. Derfor er man nødt til at tilbyde et alternativt produkt for at få folk ind. Daglige opslag på Facebook om aktiviteter er blevet en succes og er en vigtig årsag til, at der nu er 85 seniorer i klubben, siger Glenn Petersen.

Han har ikke længere nogen rolle i IF 92, men færdes jævnligt på anlægget i Skibhøj, og han deltager i den succesrige nytårskur i klubhuset i Veldtofte hvert år. Flemming Stausholm har i de seneste mange år været i bestyrelsen for ØB's Venner og har mange venskaber fra sin tid som spiller og leder.

1995 Plan 2000 sat i gang. 40 personer involveret i at afstikke kursen for klubbens fremtid. ØB Håndbold fusionerer med fodbold. Nye mesterrækkehold i junior og ynglinge. Med Glenn Petersen og Richard Mulberg som trænere rykker damesenior op i Jyllandsserien. Jens Peder Hansen hyldes for 15 år i klubben.

De sportslige nøglespillere i pionerårene

Den ene var i mange år anfører for EfB's bedste hold og var med til at vinde klubbens seneste danske mesterskab i 1979. Den anden har været træner på topniveau og har siden først i 80'erne været med til at uddanne mange af landets bedste fodboldtrænere.

Erik Broch Petersen og Henrik Brandenburg fik hver sin vigtige rolle i Esbjerg IF 92's første leveår. Førstnævnte kom efter syv år som seniortræner i Sædding-Guldager IF og overtog samme funktion i den nye klub i Østerbyen. Henrik Brandenburg havde en ballast som seniortræner i fem år i den ene af fusionsklubberne, ØB, og kom til at arbejde med ungdommen.

- ØB var en fodboldklub med fødderne solidt plantet i mulden, med alt hvad det indebar af positive og negative sider. Et billede, der dækker stemningen, var, da vi i mit næstsidste år som træner havde vundet den næstsidste kamp i serie 1 og dermed sikret os oprykning til Jyllandsserien. Da vi havde fejret det behørigt, blev jeg ringet op af Finn Overgaard, der

fortalte, at Vejle havde brugt en ulovlig spiller i en af de andre kampe, og at det ikke var sikkert, at vi rykkede op. Det blev min opgave at give den svære besked til spillerne ved den næste træning. Deres reaktion var 10 sekunders frustration, hvorefter det lød: "Hold da kæft, så får vi to oprykningsfester i år!", husker Henrik Brandenburg.

Spillerne leverede i sæsonens sidste kamp mod Fredericia KFUM, kom foran 2-0, blev indhentet, men endte med at vinde 4-2 – og retten til endnu en fest. Henrik Brandenburg ser tilbage på, hvad han oplever som fem fantastiske år, hvor han oplevede den fandenivoldskhed og glæde ved spillet, der prægede spillerne.

Det store puslespil med holdet

Men den nye seniortræner skulle ikke være fra den ene af klubberne, og i stedet faldt valget på Erik Broch Petersen, der skulle vise sig at blive lige så længe i IF 92 som i SGI.

- Jeg kendte på forhånd langt de fleste af spillerne, men det var noget særligt at

komme til en helt ny klub bestående af spillere fra to stort set ligeværdige klubber. Jeg husker, at begejstringen var meget stor i B 47, hvor 14-16 dedikerede spillere gerne ville på holdet, og det samme i ØB. Det var min opgave at finde de bedste og mingelere spillere rundt på positionerne – og at degradere nogle spillere i hver weekend. Jeg synes, vi kom rigtig godt i gang med træningen, og at spillerne tog det hele pænt, siger Erik Broch Petersen.

I den første tid var der ofte 26-28 spillere til træning, som kunne komme i betragtning til jyllandserieholdet, hvor en anden tidligere EfB'er, Niels Pedersen, i flere sæsoner var hjælpetræner. EfB-legenden Jens Peder Hansen tog sig af at træne med de øvrige seniorspillere.

Erik Broch Petersens udgangspunkt var, at kom man med et pænt antal kampe fra en af de fusionerede klubber, så havde man niveaue til at spille. Men der var knivskarpe dueller om pladserne, fra Richard Mulberg og Kenneth Lykke på målmandsposten og op igennem kæ-

1996 Organisation og økonomi på plads. Esbjerg Hurricanes optaget i IF 92 på generalforsamling – IF 92 når 850 medlemmer.

Seniorholdet rykker ned i serie 1.

Drenge 1 kredsvinder og vinder finalen om det jyske mesterskab i Give – det første i ungdom til klubben.

ØB's mangeårige formand, Georg Juhl, dør.

Seniortræner Jens Peder Hansen dør.

derne. Især var der mange midtbanespillere.

Lederegenskaber vejede tungt

Også i ungdomsafdelingen var der pludselig mange spillere, da forberedelserne til 1993-sæsonen blev indledt. De var ellers ved at være en mangelvare i de to tidligere klubber.

- Min opgave blev at forsøge at organisere det hele og tage mig af træningen i de ældste ungdomsårgange. Der var en stab af ungdomstrænere fra begge klubber, som blev suppleret udefra, hvor det var nødvendigt. Det var vigtigt for mig at få sagt til alle, at vi ikke havde behov for at undvære nogen af dem, heller ikke i bestræbelserne på at skabe traditioner i

IF 92. I vid udstrækning lykkedes det at holde sammen på flokken i de første år, også dem, der fik en anden rolle, siger Henrik Brandenburg.

Fodboldfusionen var også et spørgsmål om økonomi. B 47 var i den henseende den stærke part og kunne tilføre midler til at styrke ungdomsfodbolden i Esbjergs

To sportslige nøglepersoner i de første år, Henrik Brandenburg og Erik Broch Petersen, fotograferet i kælderens under klubhuset i Veldtofte.

Foto: Arne Gundestrup

østlige bydel. Henrik Brandenburg ønskede sportsligt at tilføre kvalitet i trænerstaben og havde i trænere som Karl Overgaard og Carsten Thyrsting navne, som kunne løfte niveauet. At konkurrere med Efb var ikke noget mål, men dygtige trænere med gode lederegenskaber skulle IF 92 have.

Danmarksserie-drømmene

Erik Broch Petersen var bevidst om, at B 47 og ØB tidligere havde udkæmpet drabelige slag på banen og var rivaler i Østerbyen.

- Det var lidt specielt i forhold til tidligere kampe, at nu var man på samme hold. Der blev gået til den, men jeg oplevede dybt seriøse spillere, der accepterede træningen, og de spillede virkelig for en plads på holdet. Jeg fornemmer ikke, at man indbyrdes stak til den ene eller den anden klub, men at spillerne prøvede at få det til at blive en enhed. Mit job var at få førsteholdet til at fungere, og jeg syntes, der var opbakning fra både spillere og ledelse, siger Erik Broch Petersen.

Målet var at bringe IF 92 op i Danmarksserien, og flere gange var det tæt på i de første år. I den anden sæson med Broch betød en tabt kamp i Ikast, at oprykningen glippede, og senere kostede en kontroversiel skrivebordsafgørelse avance-ment. IF 92 lå inden sidste spillerunde lige med Haderslev FK, der ude skulle møde FC Horsens og på vej til kampen sad fast i en kø på hovedvejen. Dermed tabte Haderslev uden kamp, men fik ændret afgørelsen ved at henvise til trafikale problemer – og rykkede op. Jydsk Boldspil-Union omgik efter IF 92's opfattelse reglerne.

- Jeg kan generelt ikke tåle at tabe, og det irriterer mig grænseløst, at det ikke blev til oprykning. Men sådan var det. Mod slutningen af min trænerperiode i IF 92 havde vi ikke samme styrke som i de første år. Det var som om, gejsten forsvandt, og det tager jeg min del af ansvaret for, siger Erik Broch Petersen.

Al fornyelse tager tid

Henrik Brandenburg genkender billedet af, at seniorafdelingen mistede styrke i de år.

- Fornyelsen nedefra lod vente på sig. Det tager tid at etablere noget nyt, og vi var godt i vej med især de yngste årgange, hvor Laila Bjerrum lavede et fantastisk arbejde. Der begyndte også at være en god træningskultur blandt de ældste årgange, og der kom gode årgange op, men med få undtagelser var det ikke tilfældet nogle år senere, siger Henrik Brandenburg.

Erik Broch Petersen har haft for vane at lægge de klubber, hvor han har været træner, bag sig. Også Brandenburg har haft det sådan, at man hurtigt bliver optaget af et nyt job og en ny klub. Men de ønsker IF 92 det bedste.

Kort om Erik og Henrik

Erik Broch Petersen (f. 1949) spillede i perioden 1970-1981 377 kampe på Efb's bedste hold og var med til at vinde pokaltitlen i 1976 samt bronze, sølv og guld i de tre følgende sæsoner, i alle årene som anfører. Han indledte trænergerningen med tre år i Bramming Boldklub, dernæst syv sæsoner i Sædding-Guldager IF, syv sæsoner i IF 92 og otte år som U16-træner for JBU, indtil DBU's struktur blev ændret i 2008. Han var inden pensioneringen i 40 år lærer på Rørkjær Skole, nu en afdeling undr Urbanskolen.

Henrik Brandenburg (f. 1955) måtte allerede i 20-årsalderen stoppe den aktive karriere på grund af en skade og gik trænervejen. Han begyndte som ungdomstræner i Efb i 1980 og fik allerede året efter ansvaret for danmarksserieholdet under Jürgen Wähling. I årene 1984-1986 var han træner for Efb's bedste hold, inden han kom til ØB. Efter fem sæsoner blev han tilknyttet ungdomsafdelingen i IF 92, hvor han var til 1998. Derefter var han i fire sæsoner træner i Varde IF og en kort periode i Vejle BK, inden han vendte tilbage til Efb som ynglingetræner og senere medansvarlig for talentudvikling. I de senere år har han koncentreret sig om at være DBU-instruktør på de højeste træneruddannelser, A- og P-licens. Han arbejder som folkeskolelærer på Cosmosskolen, Afdeling Boldesager.

Rødgaard-familien

– fodbold i generationer

Lige efter krigen etablerede Morten Rødgaard sammen med sin ældste søn, Niels, murerfirmaet M. Rødgaard & Sønner, og da den et år yngre Magnus kom tilbage fra militæret, kom han også med.

Få år senere var Rødgaard-brødrene med trillebøre og håndkraft med til at anlægge de fodboldbaner i Måde, der i 1950 skulle blive hjemsted for Østerbyens Boldklub (ØB). De var også blandt drivkræfterne, da klubben blev stiftet samme år.

- Det foregik meget på fodboldens præmisser dengang, og min mand var meget fraværende. Dagen efter vi blev gift i 1954, spillede Magnus for ØB – og scorede. Det var helt andre betingelser, husker Ane Grethe Rødgaard (f. 1934).

De to brødre drev familiefirmaet videre, efter deres far gik på pension i 1968, og fortsatte frem til 80'erne. Magnus (f. 1924) døde i 1999, og i 2002 døde både Thea og Niels Rødgaard (begge f. 1923).

Fire generationer af Rødgaard-familien er denne efterårsdag samlet i klubhuset i

Skibhøj. Det emmer af ØB, og det emmer af IF 92, for familien har i flere slægtled præget begge klubber.

Næste generation på banen

Thea og Niels' næstældste søn, John (f. 1955), begyndte at spille i Måde som seksårig, og som de fleste ØB'ere havde han Erik Jensen som træner i de første år. Allerede den første aften blev han placeret som højre innervinger, og han havde heldigvis en marmorkugle i lommen til at lægge på banen til at markere, hvor han skulle være.

- Vi havde en gylden årgang og spillede i mesterrække i både drenge, junior og ynglinge. Det var gode år, og jeg husker i det hele taget årene i ØB som sjove hele vejen, siger John Rødgaard, der er vendt tilbage som træner for andetholdet i IF 92.

Blandt holdkammeraterne i drengeårene var Svend Pedersen, Ivan Jakobsen, Freddy "Fessor" Hansen, Kim Villumsen, Arne Johansen, Hans Jensen, Ole Thuesen og Ole Christensen.

John Rødgaard spillede i ØB frem til 1976 og dyrkede sideløbende en skak-karriere på højt niveau, som gjorde ham til international mester og i stand til at spille remis mod Boris Spassky og vinde over stormestre. I 1976 flyttede han til Færøerne, hvor han afbrød af fire år hjemme i Esbjerg – og ØB – i årene 1980-1984 opholdt sig i 30 år. Han stoppede med at spille 1. divisionsfodbold på Færøerne i 1992, men lod sig overtale til et comeback i 1996 og oplevede at blive fløjet i helikopter til en udekamp på Sandø. På Færøerne arbejdede John som fysioterapeut og fik tre børn, hvoraf de to nu bor i København.

Fodbold og fusion

Lillebror Leif Rødgaard (f. 1958) spillede også mesterrækkefodbold i ØB, men blev bemærkelsesværdigt nok den eneste fra sin årgang, som fortsatte som seniorspiller. Det gjorde han til gengæld i 325 kampe, hvor det blev til omkring 150 scoringer.

"Luffe" stoppede egentlig som 32-årig, men lod sig overtale til at spille yderli-

1997 Hovedbestyrelsen i IF 92 oprettes med tre selvstændige klubber under: IF 92 Fodbold - IF 92 Håndbold - IF 92 Hurricanes. Aksel Munk bliver formand for hovedbestyrelsen og Preben Neergaard for IF 92 Fodbold.

IF 92 Fodbold Ungdom indleder Samarbejde med Jerne IF med fælles hold i lilleputafdelingen – Mottoet er: "Det bedste mulige samarbejde".

B 47's Venner overdrager sin formue på 2,6 mio. kr. til IF 92.

Lederne Leif Thygesen, ungdom, og Aksel Munk, formand, tildeles DBU Jyllands sølvmedalje for 25 år ledergerning.

gere et halvt år, da det sportsligt gik skidt for jyllandsserieholdet lige op til fusionen med B 47. Missionen lykkedes, Leif vidste stadig, hvor målet stod, og han stoppede endegyldigt i sæsonen 1992 uden at spille førsteholdskampe for IF 92. I årene derefter spillede han serie 5- og oldboys-fodbold på et hold af spillere fra begge klubber.

Forinden havde Leif, der i sit civile liv har arbejdet 40 år som elektriker på Vestkraft ejet af DONG Energy, været med til at stemme for fodboldfusionen mellem ØB og B 47.

- Jeg havde det sådan, at når Finn Overgaard sagde ja, så gjorde jeg det også. Han er klubmenneske. Jeg oplevede

overgangen til IF 92 som meget fin, folk accepterede beslutningen, og alle arbejdede for at få det bedste ud af det, siger Leif Rødgaard.

En sportschef taler ud

Da sønnen Michael (f. 1986) begyndte at spille fodbold som femårig, indledte han ledergæringen, og han blev hurtigt

Fire generationer af Rødgaard-familien samlet i Skibhøj. Fra venstre Ane Grethe, Jacob, Jytte, Michael, Villads, John, Leif og Magne.

Foto: Arne Gundestrup

træner for sønnens hold. Derefter var han et år seniortræner i Jerne IF, inden han i 1994 vendte tilbage til IF 92 som ynglingetræner. Siden var han andet-holdstræner og ungdomstræner for både Michael og sin yngste søn, Jacob (f. 1990). Efter nogle år som gruppeleder i ynglingeafdelingen overtog han i 2010 sin nuværende post som sportschef i seniorafdelingen.

- Jeg kan mærke, at holdningen til fodbold er blevet anderledes blandt de unge. Det er blevet meget nemmere at sende afbud, end da jeg spillede. Spillerne vil egentlig det samme, men de vil ikke ofre, hvad det koster. Hvis vi skal nå målet om på et tidspunkt at få IF 92 op i Danmarksserien, vil det kræve, at der er 15 mand til træning tirsdag, onsdag og torsdag, og at de spiller hver weekend, siger Leif Rødgaard.

Målmaskinen Michael

Sønnerne Michael og Jacob nikker genkendende til hans vurdering. Michael spillede en halv sæson 2. divisionsfodbold i Varde IF og blev samtidig far til Magne. Da han var først i 20'erne, spillede han et år i EfB, hvor han nåede at

spille for reserverne i 2. division sammen med blandt andre Søren Rieks, Kevin Conboy, Mikkel Vendelbo, Ankersen-brødrene, Jesper Lange og Jonas Jensen, inden de alle brød igennem som topspillere. Selv vendte Michael tilbage til barndomsklubben.

- Her har jeg altid spillet, og mange af mine venner, blandt andre Jesper Hansen og Michael Jørgensen, har spillet her. Nu er de ved at falde fra, og jeg er den ældste på holdet. Jeg begynder at kunne ane afslutningen på karrieren, siger Michael Rødgaard.

Ligesom sin far har han rundet 300 kampe for klubben, og hans evner foran mål slår alle rekorder. Han passerede i 2017 200 scoringer og fremstår som IF 92's formentlig bedste spiller i klubbens første 25 år. Michael er også far til Villads og er folkeskolelærer, som han uddannede sig til efter at være udlært smed.

Jacob Rødgaard nåede at score 18 mål i 62 kampe for IF 92, inden han flyttede til Aarhus i 2013. I de fire seniorår var han en halvsæson i Frankrig, og han var backpacker i et halvt år. Cand.merc.en

har prioriteret andre dele af tilværelsen end fodbold.

- Jeg arbejder nu som kvalitetskoordinator hos Blue Water Shipping, hvor jeg er tre dage om ugen i Aarhus og to dage i Esbjerg. Ved siden af bliver der tid til at spille fodbold for Aarhus 1900 i serie 2, siger Jacob.

Kvinderne får det sidste ord

Hvad er mere passende end at give kvinderne i Rødgaard-familien det sidste ord? Leif har været kæreste siden teenage-årene og senere gift med Jytte (f. 1959), der er hurtig til at sætte ord og tal på, hvor meget fodbold har fyldt.

- 75 procent. Træningsaftener, kampe, turneringer, træning af børnene og så videre. Men jeg synes, det har været fantastisk, siger Jytte.

- Kærester og koner finder sig ikke i det samme, som vi gjorde dengang, bemærker Ane Grethe.

Så er det sagt. Men det har vist været det hele værd.

1998 Veteranerne bliver jyske mestre ved at vinde 3-2 over Højslev i finalen på Skibhøj Anlæg – Leif Rødgaard scorer sejrsmålet i omkampen. IF 92 Ungdom udvider samarbejdet med Jerne IF til også at omfatte drengeafdelingen, nu under fællesnavnet Jerne/IF 92.

Finn Overgaard modtager Esbjerg Kommunes lederpris for 1997.

Karl Overgaard består elitetrænerkursus og tildeles JBU's sølvnål for 25 års ledergerning.

Laila Bjerrum, træner for micro årgang 1990, tildeles JBU Region 4's Initiativpris.

Pengene – dem skaffer Børge

Børge Kristensen har kendt til fusioner i både sit arbejdsliv og sit livslange frivillige arbejde i Esbjerg B 47 og senere Esbjerg IF 92.

Knap havde han fordøjet sammenlægningen af de to avisrivaler i den sydlige del af Jylland, Jydske Tidende og Vestkysten, i januar 1991, før de to fodboldklubber i den østlige del af Esbjerg begyndte at snakke om at gå sammen i en ny fælles klub.

- Jeg syntes, det var en god idé. Vi lå og haltede begge klubber, og jeg genkendte det fra avisverdenen, siger Børge Kristensen (f. 1933).

Han tager imod i ejerlejligheden i Østergade en efterårsdag i 2017. Han har til ladt sig selv at sove længe, for sidst på eftermiddagen skal han til banko i B 47's Venner på Ravnevej. Først ved 22-tiden slutter dagen for ham, når han har talt pengene op fra bankospillet.

Børge har altid været ham med pengene. Da han begyndte som kasserer i B 47 i 1962, var kassebeholdningen på 43 kroner. Klubben havde haft nogle dyre år efter succesen med præmiewhist i 50'erne, og den nye kasserer indså hurtigt, at der måtte skabes nye indtægter.

- Jeg gik over på Palads Hotel og spurgte, om vi kunne leje salen til bankospil. Vi var ikke enige i bestyrelsen, men alle kunne se, at der kunne være flere men-

nesker. Det begyndte hurtigt at gå den rigtige vej med 300-400 til banko hver gang, siger Børge Kristensen, der siden i en periode blev medejer af hotellet.

Sådan begyndte det

Børge Kristensen solgte kiks i sine unge år, og sammen med to andre handelsreisende spillede han fodbold på en mark ved Strandby Kirkevej og klædte om hos købmand Reinholdt Jacobsen i Torvegade. Ingen af dem havde noget medfødt talent, og Børge blev hurtigt involveret i lederarbejdet i B 47.

Da han få år senere blev kasserer, var den første opgave at tage forbi Victor Mortensen hos De Blå Busser, som klubben skyldte 1.650 kr. Aftalen blev, at B 47 skulle afdrage 50 kr. efter hvert bankospil i logen i Norgesgade. Victor Mortensen og i særdeleshed sønnen, Poul-Erik, blev siden hans gode venner.

Fra midten af 60'erne havde B 47 økonomisk en gylden tid med arrangementer af enhver art, messer, lotterier, revyer, havnefester og senere også koncerter. Kun fantasien satte grænser, bare det gav

Æresmedlem i to klubber Børge Kristensen ved pengeskassen blandt bankospillerne på Ravnevej.

Foto: Arne Gundestrup

penge, hvad der på forhånd sjældent var garanti for. På et tidspunkt byggede klubben også et parcelhus i Kvaglund for at skabe overskud. Med til at stive økonomien af var, at B 47 mødte AaB i landspokalturneringen og fik ca. 10.000 kr. med i overskud fra kampen på Aalborg Stadion.

I midten af 80'erne blev B 47's Venner født for at adskille fodbold og kommercielle arrangementer. En anden vigtig adskillelse af økonomierne var B 47 Fonden, der blev oprettet med en startkapital på ca. 115.000 kr.

Penge og sport for sig

Fondens midler skulle forvaltes af den til enhver tid siddende B 47-bestyrelse og fondsbestyrelsen, og der skulle oparbejdes en kapital, så ungdomsarbejdet i klubben kunne støttes med et klækkeligt beløb hvert år. Fonden opbyggede gennem årene en formue på et millionbeløb og kunne tilføre startkapitalen til byggeriet af klubhuset i Veldtofte, som blev indviet i 1985. B 47 var den formuende klub, da fusionen med ØB blev en realitet syv år senere.

- Jeg har altid haft en idé om at adskille penge og sport, så lederne ikke skal spe-

kulere i både fodbold og bankospil. Vi tjente mange penge til klubben, og jeg husker en koncert sammen med Søren Højbjerg mange år senere, som gav 1,3 mio. kr. i overskud til hver. Men vi har også haft 60'er-festivaller, hvor to af dem kostede en lille million kroner. Sidst i 00'erne var det slut med koncerter, og Højbjerg overtog det for en krone, siger Børge Kristensen.

Han har aldrig været fast fodboldtilskuer, men har arbejdet i kulissen i alle årene. Dog fulgte han i sin tid med til B 47's kampe i 3. division, når de foregik på den anden side af Storebælt. Turene med Storebæltsfærgen til Sjælland var der lidt udflugt over dengang.

- Det sociale har altid betydet mest for mig i lederarbejdet. Vi har altid gjort meget ud af at holde fester og sammenkomster, og det gør vi stadig. Jeg husker eksempelvis, da vi fyldte salen på Palads Hotel til B 47's 25-årsjubilæum. Det var dengang, Tage Bech Nielsen var formand. Jeg glæder mig stadig, hver gang jeg skal af sted, siger Børge Kristensen.

To gange æresmedlem

Han var i årtier den kreative og udfarende kraft, når det gjaldt økonomien. I perio-

der kunne det gå så stærkt, at det kneb for myndighederne at følge med. Da B 47's Venner investerede penge i en ejendom i Nørregade, kneb det med at overbevise toldvæsenet om, at de gesjæftige venner fortsat skulle have momsfratagelse.

Børge Kristensen nåede at blive det sidste æresmedlem i B 47, og som den eneste oplevede han at opnå æren to gange, da han også blev æresmedlem i IF 92. Det markerede 50-året for, at han begyndte i B 47's bestyrelse i 1959.

Han nåede i sit arbejdsliv på først Vestkysten og siden JyskeVestkysten at være ansat i 34 år. Han sluttede efter 14 år som salgsdirektør i 2001, men bestyrelsesformand Ivar Hansen købte hans arbejdskraft et år til, inden han definitivt trak sig tilbage. På det tidspunkt var han langt fra færdig med klubarbejdet.

Når det slutter, har Børge fået det tilrettelagt sådan, at Deloitte overtager pengesagerne. Han har altid været et skridt foran.

Paul og Aksel fusionerede og blev venner

De har rødder i hver sin af de to fodboldklubber, der i 1992 blev til Esbjerg IF 92, og kendte ikke hinanden på forhånd. Fodboldfusionen førte de to fremtrædende ledere sammen som formand og næstformand i den nye klub – og som private venner.

Paul Lauridsen havde allerede da i en årække haft en vigtig rolle ved de store koncerter og festivaller, der blev arrange-

ret af B 47's Venner. I lange perioder var det i samarbejde med den kendte koncertarrangør, Søren Højberg. For Aksel Munk var det en ny verden, han trådte ind i.

- Det har været rigtig mange fantastiske år, og det har også været med rigtig meget arbejde, hvor vi var der fra en uge før og en uge efter de store musikarrangementer. Fodbold har altid betydet meget for mig, og det var derfor, jeg gjorde det. Da

Aksel i sin tid kom med, gav det ny energi til alle os frivillige. Han er god til at organisere og uddelegere, siger Paul Lauridsen.

Venerne styrede festen

Han og Aksel Munk har været vidner til svimlende økonomiske op- og nedture, der egentlig ikke burde forekomme i serieklubber med en beskedent økonomi. Men B 47's Venner kørte i de hektiske

To klubledere og gode venner, Aksel Munk og Paul Lauridsen, ved køkkenbordet hos sidstnævnte.

Foto: Arne Gundestrup

koncertår stort set deres eget løb og afleverede hvert år et sekscifret beløb til at drive fodbold for.

- Koncerterne har været en stor indtægtskilde i de gode år, og de har også kostet, men samlet har det gavnet klubben. Ved fusionen købte B 47's Venner en bus, så Poul kunne hente drenge rundt om i Østerbyen til træning, og to år senere blev der købt en nyere bus. I de første år ydede de 1.000 kr. pr. dag til klubbens drift, siger Aksel Munk.

Det amerikanske fodboldhold, Esbjerg Hurricanes, var blandt dem, der nød godt af B 47's Venner. De kvitterede ved at være en vigtig del af det korps af frivillige på 200-250 hjælpere, der gjorde det muligt at arrangere en fest over flere dage med op til nær 30.000 gæster. De satte scene op, kørte med instrumenter til de optrædende bands, og de tog scenen ned, når de sidste, svimle festivalgæster bevægede sig ud i natten. Ofte havde de med deres stærke, forebyggende fysik også vagten ved indgangen.

Topnavne og limousiner

Paul Lauridsen var med helt tilbage til, da Jodle-Birge, Bamses Venner og lokale kunstnere optrådte på Esbjerg Havn i 70'erne. Senere flyttede festen til den gamle cykelbane, Gryden og andre dele af Vognsbølparken og voksede betydeligt i omfang.

Da IF 92 blev stiftet, blev der fast en 60'erfestival, Esbjerg Rock Festival og nogle år et tredje arrangement sidst i august. I fusionsåret samlede rockfestivalen 28.000 gæster til, hvad der bliver betragtet som højdepunktet i samarbejdet mellem fodboldvenner og den professionelle koncertarrangør. Deep Purple, Shakin' Stevens og Smokie var topnavnene på scener og storskærme, og de blev suppleret af Bamses Venner og danske 60'erbands. Alene det arrangement gav et overskud på 1,3 mio. kr. til hver af arrangørerne.

Et par år senere, i 1994, rullede de største limousiner, der er set i Esbjerg, ind på festivalpladsen, da en koncert med navnet Legends samlede koryfæer som Chuck Berry, Little Richard, B.B. King og Jerry Lee Lewis. Det var tider.

Bølgerne gik højt

Den største nedtur var, da de uopslidelige amerikanske rockbrødre, Van Halen, skulle give koncert i 1998. Forberedelserne var enorme og indbefattede, at Esbjerg Lufthavn ekstraordinært skulle være klar til at modtage et privatfly med musikerne. Det endte med, at det hele måtte aflyses, fordi en af brødrene var kommet til skade ved en koncert i udlandet, og arrangørerne slap med en økonomisk bet på 750.000 kr.

Bølgerne gik flere gange højt med strikthed mellem topfolkene i B 47's

Venner og SHB drevet af Søren Højberg – og internt blandt ”vennerne”. I en periode var en københavnsk arrangør, ET Concert Promotion, ejet af jetsetfolk inde som samarbejdspartner, og det blev VIP-delen af koncerterne ikke mindre kulørt af.

På et tidspunkt blev skattevæsenets interesse for B 47's Venner så intens, at foreningen i 1997 ophørte i sin oprindelige form. Vennerne fortsatte i nogle år under navnet Idrættens Støtter, inden de atter tog det oprindelige navn. Formuen på 2,6 mio. kr. blev overdraget til IF 92's hovedbestyrelse, dels til drift og dels til at dække senere koncertunderskud. I de følgende år bidrog formuen og de løbende indtægter til, at de tre sportsgrene i IF 92 blev tilført 600.000-700.000 kr. om året.

Hæren af frivillige

Paul Lauridsen og Aksel Munk holdt sig til fodfolket, de frivillige, der spændte vidt i sammensætning. I nogle år blev Darum nærmest tømt for gode kræfter, når den lokale idrætsforening med op til over 100 frivillige hjalp til ved Glamrock i 80'erne og senere andre koncerter mod at få et pænt beløb til klubarbejdet.

Erik ”Speedy” Hansen og nu afdøde Preben Neergaard samlede gamle B 47-folk og ØB'ere til at sætte hegn op omkring festivalpladsen, og afregningen lå fast: To kasser øl og grillpølser. Pauls

2000 Fodboldsamarbejdet Jerne/IF 92 omfatter nu fire afdelinger - lilleputter, drenge, juniorer og ynglinge - med mesterrækkehold i alle fire afdelinger for første gang.

Mangeårig leder i B 47/IF 92 ungdom og chauffør på IF 92 Bussen Allan Due dør.

Mangeårig leder i B 47/IF 92 ungdom og senior Peter Petersen dør.

Attmuligmand i ØB/IF 92 Klubhus Skibhøj Jens O. Jensen død.

Tidligere Formand i B 47 og B 47's Venner Tage Bech Nielsen, fylder 80 år.

kone, Inga, stod for mandskab til barene i mange år. På den måde var hele arrangementet omkring musikken et samlingspunkt for familier, venner og andre konstellationer.

Paul Lauridsen og Aksel Munk var sammen med en fast kerne de nøglepersoner, der fik det hele til at spille. Paul havde i mange år ansvaret for sikkerheden ved scenen og på pladsen. Aksel skulle alene i IF 92 finde 100-150 frivillige fra fodbold, håndbold og Hurricanes, heraf 40-50 til at rydde op efter festen under Finn Overgaards ledelse. Ved 60'ersfestivalen med start ved midnat.

Musikken døde – banko lever

Koncertepoken sluttede med et Oldies-arrangement i EFI-Hallen i 2010 med Drama Queen som konferencier, kopi-bands og helstegt pattegris fra Slagter Theilgaard. Det var hyggeligt, men langt fra fordums storhed, og måske sluttede det hele et par år for sent. Søren Højberg havde overtaget rocken et par år forinden, og der var ikke penge i at spille solo derefter.

- Jeg har gjort det hele som klubmand, og vi kunne stole på hinanden i IF's bestyrelse. Da jeg holdt op i bestyrelsen, fortsatte jeg over i bankospillet, hvor den samme gruppe som til koncerterne stod bag, siger Paul Lauridsen.

Både B 47's og ØB's Venner havde på det tidspunkt drevet bankospil i mange

år. B 47 i en logebygning og senere på hoteller inde i byen, og ØB på skiftende adresser i Østerbyen, inden det fandt sin nuværende, faste adresse i banko-centret på Ravnevej i 1990. Her arbejder de to venneforeninger sammen med tilsvarende fra Jerne IF og West Swim Esbjerg. Hver forening arrangerer banko på en fast ugedag og på skift om lørdagen.

- Banko er fortsat en bærende del af klubbens økonomi og har gennem årene lagt 300.000-400.000 kr. årligt i kassen. Men vi kan mærke, at der er blevet strammet op på kontanthjælpen, og at nogle af de faste spillere springer en dag om ugen over på grund af økonomien, siger Aksel Munk, der er formand for ØB's Venner og daglig leder af banko-centret.

45 års fællesskab

ØB-vennernes bankofamilie består af 16 medlemmer hver gang, og i snart 45 år har Aksel Munk råbt tal op. Også her er fællesskabet bærende for, at han har brugt de fleste mandag aftener i årtier på at arrangere banko, og også her arbejder han sammen med Paul Lauridsen.

- Aksel og jeg har altid kunnet regne med hinanden, og efter fusionen af klubberne kunne jeg mærke, at jeg egentlig passede godt sammen med de gamle ØB-folk. Men jeg havde forinden mange gode år i B 47, siger Paul Lauridsen.

Aksel Munk og hustruen Helen har ingen børn. ØB og senere IF 92 blev hans barn.

Kort om Aksel og Paul

Aksel Munk (f. 1954) indledte lederarbejdet i ØB i 1970 og var formand for klubben, indtil han beklædte samme post i IF 92 i perioden 1992-1996. Dernæst var han formand for hovedbestyrelsen, der også omfattede håndbold og Esbjerg Hurricanes. Hovedbestyrelsen blev nedlagt kort efter årtusindskiftet, hvorefter han blev formand for ØB's Venner. Han er endvidere i forretningsudvalget i Fællesklubben, der driver bankospil på Ravnevej. Aksel er udlært elektriker og var i 28 år hos TDC, inden han blev selvstændig bogholder, hvad han stadig er.

Paul Lauridsen (f. 1952) blev aktiv i B 47 i 70'erne, blandt meget andet som næstformand og senere konstitueret formand ved fusionen, hvorefter han blev næstformand i IF 92 i årene 1992-2003. Han hjalp derefter til ved blandt andet bankospil og koncerter og blev formand for IF 92's Støtteforening fra stiftelsen i 2014. Paul har kørt turistbus og lastbil, sejlet i 14 år for flere rederier og været på Vestfrost i næsten 10 år, inden følgerne af en trafikulykke tvang ham til at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet som 49-årig.

2001 Aksel Munk om lederkrise: "IF 92 har trofaste ledere og hjælpere".
Dameseniorholdet rykker ned i Serie 1.

De tidligere førsteholdsspillere i B 47, Leif Jeppesen og Arne Larsen, har været aktive spillere i 50 år.
Førsteholdets mangeårige holdleder, Egon Nest, fylder 80 år og dør kort efter.

Jubilæumsfesten i billeder

Anders Brynaas nye rolle i fællesskabet

Anders Brynaa (f. 1977) har påtaget sig en vigtig mission i IF 92.

Som sportschef i ungdomsafdelingen fra sommeren 2017 har han fået frie hænder til at skabe ny fremdrift i afdelingen. Et af hans mål er at genoplive nogle af de dyder, der gennem årtier har gjort først de oprindelige klubber og dernæst IF 92 til samlingspunkter for unge fodboldspillere i Esbjergs østlige bydel.

- Bestyrelsen har truffet en beslutning om, at vi skal have et fællesskab, hvor der er plads til alle, og hvor de gamle dyder med det sociale skal prioriteres højt. Og så skal man opføre sig ordentligt. Vi arbejder meget med opdragelse og opførelse, og hvis man kommer op at slås, mens man er i klubben, kommer man ikke til træning næste gang, og vi tager fat i forældrene, siger Anders Brynaa.

Han nævner et klubmesterskab med blandede hold i august som et af de første eksempler på, i hvilken retning han ønsker at gå med ungdomsarbejdet. Han ser tidligere førsteholdsspillere deltage aktivt i klublivet og påtage sig træ-

nerjob, og unge spillere er bold drenge ved førsteholdets kampe. Alt sammen for at nå et fælles mål: Én klub.

Optimismen spirer

Den nye sportschef gjorde status, allerede inden han tiltrådte i fritidsjobbet. Der er masser af spillere i årgangene fra U14 og yngre. Især årgangene U7-U9 blomstrer med op til 40 spillere til træning i Skibhøj, hvor al ungdomsfodbold med virkning fra sommer 2017 er samlet. Men det kniber længere opad.

- Der mangler spillere i nogle årgange, og især fra U15 til U19 er der et slip, dog med et 11-mandshold i U17. Vi er i et område, der kan komme til at blomstre, og vi skal være selvforsynende med spillere. Men der vil nok gå fire-fem år, før vi bliver i stand til selv at levere spillere til førsteholdet, siger Anders Brynaa.

Dagligdagen i Skibhøj fylder ham med optimisme for fremtiden. Der er masser af liv, og ofte er forældre og søskende med. Det er planen at arrangere fællesspisning for at præge alle involverede til at være en del af fællesskabet omkring klubhuset.

- Gennem årene har klubbens førstehold haft meget fokus. Nu prioriterer vi hårdt arbejde og fællesskab for at få gang i ungdomsafdelingen, og jeg kan se, at vi er på vej frem med mange nye spillere. Næste skridt bliver at øge kvaliteten af træningen, og for at nå det arbejder vi rigtig meget med stationstræning, hvor flere årgange og trænere er samlet, og vi arbejder med spillerne i mindre grupper, siger Anders Brynaa.

Den sociale funktion

Som folkeskolelærer på Præstegårdsskolen er han meget bevidst om, at IF 92 også har en social funktion i en bydel med en meget sammensat befolkning. Når fem ungdomshold tager til turnering i Holland i påsken 2018, kan det være en økonomisk belastning for nogle familier at afse 500 kr. til et depositum. Klubben er derfor behjælpelig med, hvor de kan søge om støtte.

IF 92 samarbejder med flere myndigheder og organisationer, som arbejder for at få flere unge til at være aktive i fritiden. Projektet ”Aktiv fritid” er blevet en fast del af Esbjerg Kommunes tilbud til udsatte børn og unge, og herfra modta-

2002 IF 92' 10-års jubilæum.

Formand Preben Neergaard: "For begge fusionsklubber var det en modig beslutning at tage for 10 år siden. Jeg mener, med forløbet i hukkommelsen, at det var en rigtig beslutning".

Preben Neergaard tildeles DBU Jyllands sølvnål for 25 års ledergerning.

ger IF 92 flere spillere. Broen Esbjerg er en del af et landsdækkende tilbud til samme gruppe, som kan søge om støtte til kontingent og udstyr, så de kan deltage i idræt og andre fritidsaktiviteter.

Anders Brynaa er klar til at påtage sig et ansvar for at få endnu flere end de nu 250-300 ungdomsspillere til at spille fodbold. Men i en klub, der bygger sin eksistens på frivillige, har det også en grænse.

- Integration har taget mange kræfter i en årrække, og vi er nået frem til, at det i fremtiden mere skal foregå på vores præmisser. Vi er først og fremmest en fodboldklub. Jeg er selv opdraget med ØB- og IF 92-dyder, som vi skal prioritere og rendyrke igen for at tiltrække unge spillere. Jeg kan mærke, at folk er klar, de er positive og bakker op. Der er kommet en ånd tilbage, siger Anders Brynaa.

Brynaas egen trænerkarriere

Han har som træner prøvet det meste i IF 92.

Det begyndte, da Ole ”Bomber” Jensen manglede en træner til at hjælpe sig med andetholdet i U15. Inden han så sig om, var han alene om trænerjobbet, og snart fik han ansvaret for førsteholdet i årgangen. I de følgende år stod han i spidsen for først U17-holdet, der blev kredsmester tre sæsoner i træk, og dernæst U19-holdet, der nåede finalen om det jyske

mesterskab og vandt flere cupturneringer. Så var det, at IF 92 skulle have ny træner til førsteholdet i serie 1.

- Jeg var 31 år, da jeg blev spurgt. Inden jeg trådte til, så jeg den første førsteholdskamp i årevis, da holdet på to mål af

Anders Brynaa opnåede selv B- og A-licens, mens han var førsteholdstræner. Nu gælder det ungdommen, og det falder ham naturligt selv at vise øvelser, inspirere – og anerkende.

Foto: Arne Gundestrup

2003 Dameseniorafdelingen lukker – ingen opbakning til 11-mandsfodbold.

Old Boys A taber finalen om jysk mesterskab mod AGF.

Esbjerg Kommune bevilger 400.000 kr. til omlægning af slaggebanen til græsbane på Skibhøj Anlæg.

Finn Overgaard modtager på DBU's årlige repræsentantskabsmøde i Odense Leo Dannins Rejselegat.

Klubmennesket og mangeårig målmand, Arne Larsen, fylder 60 år.

Michael Jørgensen lige akkurat reddede sig fri af nedrykning i den sidste kamp i sæsonen. Næste sæson fortsatte de erfarne spillere, og fem unge spillere fra det succesrige U19-hold kom med. Vi rykkede op i Jyllandsserien i foråret 2009 foran Jerne IF, der også havde et stærkt hold, og i de næste sæsoner vekslede vi mellem Jyllandsserie 1 og 2. Efterhånden faldt mange af de gamle spillere fra, og vi fik tilgang af flere Efb-spillere. En sæson var vi lige ved at rykke op i Dan-

marksserien, men vi besluttede at spille med de spillere, der var til rådighed, og ikke satse yderligere, siger Anders Brynaa.

”Jeg kommer en dag”

Efter ca. 150 kampe som førsteholdstræner afleverede han et hold i Jyllandsserien i 2013, og efter et halvt års pause fra trænergerningen var han i to et halvt lærerige år træner for ungdomshold i Efb. Bortset fra et par sæsoner i Sæd-

ding-Guldager IF i ungdomsårene, da familien flyttede til Sædding, var det første gang, han fodboldmæssigt var væk fra Østerbyen. Han havde Finn Overgaard som træner i de første år på Gammelby Skole, inden ØB rykkede til Skibhøj, og da han vendte tilbage som ynglingespiller, var Leif Rødgaard træner.

I årene i Efb var signalet til IF 92 hele tiden klart: Jeg kommer en dag.

2004 Jerne/IF 92 Ynglinge M 1 i finalen om jysk mesterskab mod Silkeborg – taber over to kampe. Blandt spillerne er den bedste årgang i klubbens historie, 1986, der har spillet mesterrække alle årene.

Kenneth Lykke når 500 førsteholdskampe.

ØB's Venner stiftes den 20. december – Aksel Munk bliver formand.

Teilmans lærerige trænerår i IF 92

Niels ”Muus” Teilman kom til IF 92 i 2004 som træner for andeholdet under Jan Hansen. Han havde ikke den store trænererfaring, men havde ballasten fra at have spillet 425 førsteholdskampe som målmand for Sædding-Guldager IF.

Han bedste erindring om IF 92 var på det tidspunkt den sidste spilledag i 1993, da SGI's Peter Skov med et mål i sidste minut i en kamp i Sønderborg sikrede, at sønderjyderne røg ud af Jyllandsserien i stedet for IF 92. Med det resultat blev SGI-bussen dirigeret direkte til Skibhøj, hvor redningsmændene blev modtaget og beværtet rigeligt med våde varer.

- Jeg kan huske, at det var med stolthed, jeg kom til IF 92 for at indgå i teamet. Det var en klub, jeg kendte for vise seriøsitet ved at sammenlægge to velkendte klubber og hente højt profilerede trænere. De vidste, hvad de ville. Da jeg begyndte, viste det sig da også at være en klub, der havde styr på dagligdagen, den havde økonomiske midler, et velfungerende klubhus og mange gode, frivillige mennesker. Især syntes jeg, at bestyrelsen arbejdede meget målbevidst, siger Niels Teilman.

Da han allerede året efter, i 2005, avancerede til træner for jyllandsserieholdet, havde han en god fornemmelse af, hvordan han skulle gribe hvervet an, og den viste sig at være rigtig. Holdet sikrede sig førstepladsen i Jyllandsserien adskillige runder før afslutningen og nåede til

finalen om det jyske mesterskab, hvor Vivild blev slået med 2-1.

Træningslejre gav sammenhold

Klubben havde tillid til, at flere spillere fra andeholdet kunne udfylde de huller, der opstod på det bedste hold. Niels Teilman husker blandt andre erfare Glenn

Elnegaard blandt en håndfuld spillere, der kunne gøre sig gældende på det højere niveau, og så var der færingen Bardur Dimon, der også socialt gjorde meget for holdet. Det var i de år, Michael Rødgaard slog igennem på seniorniveau og siden kom til at betyde enormt meget for IF 92's førstehold.

Seniortræner i årene 2004-2008 Niels Teilman: Jeg tog meget med mig fra IF 92, både fagligt og menneskeligt.
Foto: Arne Gundestrup

- I de første år arrangerede vi træningslejre til udlandet, blandt andet Tyrkiet og Prag i Tjekkiet. Jeg huskede tilbage på turene i SGI, fordi de gav et fantastisk sammenhold, som klubben stadig nyder godt af. Den samhørighed ville jeg gerne have med til IF 92, så vi kunne få nogle ture med seriøse træninger og kampe og samtidig have det sociale i højsædet. Vi var af sted med over 20 spillere og et pænt antal ledere flere gange, og det lykkedes, siger Niels Teilman.

Efter succes kom nedturen

I Niels Teilmans anden sæson spillede IF 92 i den daværende kvalifikationsrække, der byggede bro op til Danmarksserien, og den var vanskelig. Halvdelen af de otte hold rykkede op før vinterpausen, og den anden halvdel måtte ned i Jyllandsserien. Tre-fire førsteholdsspillere havde forladt byen for at studere, IF 92 kom skidt fra start og havde svært ved at indhente det tabte. Også året efter rykkede IF 92 ned, denne gang til serie 1.

- Efterhånden kom der også udskiftninger i bestyrelsen, der kom andre tankegange i ledelsen, og det skabte uro i baglandet. Jeg følte, der kom for meget indblanding i, hvordan vi skulle spille fodbold, og hvordan jeg skulle agere

som træner. Jeg ønskede ikke at lave om på mig selv som person, og så endte det med, at vi skiltes, siger Niels Teilman.

Faglig og menneskelig ballast

Han blev afskediget i 2008, da en nedrykning til serie 2 truede, men har gode minder om sin tid i IF 92.

- Vi havde medgang i den første periode, og oprykningen til kvalrækken er stadig det bedste resultat i de første 25 års historie. Men man lærer endnu mere af modgang, jeg tog meget med mig fra IF 92, både fagligt og menneskeligt, og jeg fortryder ikke. Jeg blev klogere – og også mere principfast, hvad der siden er kommet mig til gode i Efb, siger Niels Teilman.

Kort om Niels

Niels ”Muus” Teilman (f. 1965) nåede efter en lang målmandskarriere i Sædding-Guldager IF at være drengetræner i klubben en sæson, inden han fik tilbudt at komme til IF 92. Her var han seniortræner i årene 2004-2008. Som en del af aftalen opnåede han i 2007 DBU’s A-licens som træner. Efter tiden i IF 92 kom han til Efb, hvor han har været målmandstræner siden. Han har gennem årene haft hænderne i udviklingen af målmande som Tommy Ladefoged, Mathias Rosenørn, Jeppe Højbjerg, Daniel Iversen og Lasse Askou. Mikelsen, ligesom han under målmandstræner Lars Windes ledelse har haft med Lukas Hradecky og Frederik Rønnow at gøre. Niels Teilman har den højeste målmandstræneruddannelse i UEFA, M3, og har været DBU-instruktør inden for området i DBU i de senere år.

Ved siden af deltidsjobbet i Efb er han leder af Burgaard Sørensens bilplejeafdelinger i Esbjerg, Varde og Skjern.

2005 Ændring i toppen hos IF 92 – hovedbestyrelsen nedlægges. Glenn Petersen afløser Preben Neergaard som formand for IF 92 Fodbold. Oprykning til kvalifikationsrækken og jysk mesterskab i Jyllandsserien med ny cheftræner, Niels Teilman. Kenneth Lykke og Martin Jensen spiller afskedskampe.

Tidligere formand for B 47 og B 47’s Venner, Tage Bech Nielsen, fylder 85 år. Martin Jensen når 400 førsteholdskampe.

Finn O. – fodbold varer hele livet

Forestil dig opgaven at skulle fortælle om Finn Overgaards virke i ØB og IF 92 i forholdsvis kort form. Hvor skal man begynde, og hvor skal man slutte? Og det er slet ikke slut endnu, for Finn tilhører den efterhånden sjældne ledertype, der ordner alt det, de andre ikke lige når – og det bliver han ved med.

Hans fodboldliv begyndte, da den to år ældre nabodreng på Grundtvigs Allé, Alex, tog ham med gennem skoven ud til Gl. Vardevej. Her trænede han én gang – i B 47. Da han kom ud for at hente sin cykel var den væk. Alex tilbød at følges med ham gennem skoven, og så måtte han selv finde hjem. Heldigvis lå cyklen efterladt, da de kom igennem skoven, og Finn kunne cykle hjem.

Snart fandt Alex ud af, at der var en fodboldklub ude i Måde, ØB, som de to kammerater opsøgte. Erik Jensen trænede alle drenge, og han fik hurtigt et godt øje til Finn. Det var i årene, før ØB i 1955 overtog en barak på Strandby Kirkevej fra Esbjerg Kommune, og i de næste år fik den bygget op og anlagt baner ved frivilligt arbejde på grunden ved N C Sørensens Vej.

Venskabet med Alex Andersen har varet lige siden drengeårene, også selv om vennen senere flyttede til Hunderup. Finn Overgaard blev udlært i Arbejdernes Landsbank, og da han var tilbage fra militæret i 1972, blev han ansat i Bikuben i Jernbanegade og senere i Kongens-

gade. Esbjerg og Omegns Sparekasse med Johannes Thuesen som direktør blev en del af Bikuben, hvor Finn fortsatte i først Godthåb-afdeling og dernæst Jerne-afdelingen i Storegade.

Fra bankmand til postbud

Da Bikuben fusionerede med postvæsenets GiroBank i 1995, fik Finn Overgaard kontakt med postbude, og det var forfriskende. Men sin mangeårige sparekassafortid skulle han til at være bankmand, men blev mere tiltalt af det fri liv

på cyklen som postbud. Det viste sig, at han kunne begynde med det samme, og inden dagen var omme, havde han opsagt sit job i den nye BG Bank.

Også privat var det et opbrudsår, idet han blev skilt efter 27 års ægteskab og som en 50-årig indledte et ungarleliv, der gav endnu friere rammer for klubarbejdet. Det forhold opgiver han aldrig. I 2008 gik Finn Overgaard på efterløn efter 10 lykkelige år som postbud i Østerbyen.

"Hvis jeg ikke skal blive, er andre nok nødt til at sige til mig: Finn, du skal ikke være her mere."

Foto: Arne Gundestrup

Ikke længe efter flyttede han fra Borgergade og ind i en af Esbjerg Købstads Jubilæumsstiftelses lejligheder på Spangsbjerg Kirkevej. Her bor en anden af de borgere, der har gjort noget særligt for byen, den kendte EfB'er og tidligere ØB-træner, Egon Jensen, i opgangen ved siden af. Finn Overgaard har sønnerne Jesper og Henrik, der begge har drevet det vidt som fodboldommere, samt seks børnebørn i København og Aarhus.

En leder på og uden for banen

Finn Overgaard begyndte lederarbejdet som sekretær, og den funktion har han haft i hovedparten af sine år i ØB og senere IF 92's bestyrelse. Han har også været kasserer i flere perioder og er det fortsat i jubilæumsåret.

Den aktive karriere som fodboldspiller strakte sig over årene 1967-1984 – og lidt til. Officielt spillede Finn Overgaard

411 førsteholdskampe i overvejende Jyllandsserien og Danmarksserien, men har formentlig spillet nær ved 500 kampe, for der blev ikke talt kampe i de første sæsoner.

Også inden for linjerne viste Finn Overgaard lederegenskaber. Som da han i 1976 passede både karrieren som divisionsspiller i håndbold i Esbjerg HK og fodboldspillet. Efter at have været tæt på oprykning til Danmarksserien året før, lå ØB uhjælpeligt sidst efter forårssæsonen, og Ole Pedersen, Flemming Stausholm, Alex Sørensen og andre profiler forekom lidt modløse. Finn Overgaard valgte at opsøge en stribe spillere privat for at mobilisere til et stærkere efterår. Det virkede ikke i de første kampe, men i de sidste otte kampe tabte ØB ikke.

Dramaet mod Horsens

I sæsonens sidste spillerunde skulle ØB

møde FC Horsens og var samtidig afhængig af resultatet af Bramming Boldklubs kamp. Horsens kom foran, Finn Overgaard blev sendt frem i angrebet, klubformand Georg Juhl udvandrede til cafeteriaet i Veldtofte og så ikke, at Overgaard udlignede. Da Bramming førte, ville det redde ØB i Jyllandsserien. Horsens kastede alt frem for at vinde, men Bent Duedahl fik fat i bolden og spillede frem til Jørn Mortensen, der scorede til 2-1. Også da blev der festet i ØB.

Finn Overgaard (f. 1948) modtog Esbjerg Kommunes lederpris, Eskilstuna-pokalen, i 1998 og JBU's guldnål i 2007. I 2012 blev han udnævnt til æresmedlem af Esbjerg IF 92, og i 2016 blev han hyldet for 50 år som leder i ØB og IF 92.

2006 Kvalifikationsrækkeholdet rykker ned efter en sæson, men vinder Jysk Pokalturnering.

Erik "Speedy" Hansen får som 56-årig får comeback og spiller kamp nummer 200 i pokalkamp i Rødding.

Sekretær i bestyrelsen, Finn Overgaard, runder 40 års ledergerning.

Laurids Nielsen, bestyrelsen, og Ole Aas Jensen, ungdom, tildeles DBU Jyllands sølvnål for 25 års ledergerning.

Mangeårigt bestyrelsesmedlem i ØB, senere ØB's Venner, Willy Hansen, hyldes for 25 års ledergerning.

Finn O. om sit liv på og uden for banen

”Jeg har aldrig været et formandsemne – men har altid været tæt på formændene. På den måde jeg har nok bedst kunnet lave de kompromisser, der skulle til.”

”Jeg gik med til en generalforsamling i ØB. Jeg var 17 år og var lige kommet i lære i Arbejdernes Landsbank. Fem minutter før, det var slut, spurgte de mig, om jeg kunne tænke mig at blive kasserer, og jeg var dum nok til at sige ja. Men vi havde en god formand i Johannes Thuesen.”

”Vi kæmpede i mange år for at komme op i Jyllandsserien. Jeg blev rykket op på førsteholdet i det sidste ynglingeår, og vi rykkede ned i serie 2. Så kom årsgangen med Willy Hansen, Egon Christensen og Kristian Østergaard, der spillede tre seniorår i ØB, inden han flyttede til EfB. Vi rykkede op i serie 1 og vandt de første fire kampe, men vi spillede talentturnering hele sommerferien og begyndte at blive trætte.”

”Et af mine største øjeblikke som fodboldspiller var, da vi vandt DBU's Talentturnering i 1968 i Nakskov. Det var kæmpestort at vinde den turnering.”

”Johannes Thuesen har holdt hånden over mig mange gange. Jeg har vist blandet arbejdet i sparekassen og det frivillige arbejde. Bikuben har godt nok været god ved mig.”

”Jeg lavede mange svinkeærinder i tiden i ØB. Når jeg derhjemme blev spurgt: Kan du ikke lige hente noget mælk? – jo, så kunne jeg tage ud og pumpe bolde op på samme tur.”

”Fodboldspillet – kampene – betød alt. Det andet var en biting. Når jeg kom hjem fra arbejde fredag, tænkte jeg: I weekenden er der kamp. Da jeg blev 40 og 41 år, var jeg stadig lidt førsteholdsspiller, for jeg havde en god plads som sweeper. Men så kom der unge trænere, Svend P. og Tom Willumsen, og de bar mig ud. Jeg sluttede på serie 5-holdet og fik en rimelig karriere der. Jeg blev angrebsspiller, scorede nogle mål, og vi rykkede op i serie 4. Så sluttede det.”

”Da vi fusionerede, anede vi ikke hvad det indebar. Det var et skud i tågen. De spurgte: Hvad siger du, Finn? Jeg sagde ja uden at vide en pind om, hvordan det ville ende. 25 år efter ved jeg stadig ikke, om det var det rigtige, for vi ved jo ikke, hvad der ellers var sket. Nu blev det sådan, og vi har klaret det udmærket. Jeg har ikke fortrudt.”

”Jeg har lavet alt muligt, og jeg kan slet ikke gøre timerne op. Jeg har været kampfordeler i al den tid, jeg kan huske, og hold kæft, hvor har jeg flyttet mange kampe. I de første år måtte jeg på cyklen op til telefonboksen ved købmand Peter-

sen på Darumvej for at ringe til modstanderne. Dengang kunne vi klare alt.”

”Hvad der har drevet mig? Jeg ved det faktisk ikke. Jeg er født med et forkert gen. En gang i et interview sagde jeg, at jeg ikke er frivillig, jeg er født til det. Når jeg bliver 70 år, vil jeg gerne have mindre ansvar, men jeg skal nok lave noget.”

”Jeg går ikke meget op i priser, men guldnålen fra JBU var stort. Og så byens lederpris, som jeg fik overrakt på min 50-års fødselsdag. Jeg kan huske, at jeg gerne ville have haft min lillebror, Karl, med til det. Han har betydet meget for mig. Og pludselig kom alle mine gæster fra klubhuset og var med til det hele.”

”Jeg kunne godt have fået et andet liv. Nu er jeg indhentet af alderen, uden at nogen har stoppet mig. Hvis jeg ikke skal blive ved, er andre nok nødt til at sige til mig: Finn, du skal ikke være her mere.”

Målmændene der aldrig vil blive overgået

Man skal være varsom med at hæfte betegnelsen legende på personer, men de to øverst placerede på listen over flest førsteholdskampe, Kenneth Lykke og Arne Larsen, kommer tæt på.

De to målmænd med rødder i hver sin klub fulgte ved fusionen med over i den nye klub, den ene som aktiv, den anden som aldrig svigtende klubmenneske.

Kenneth Lykke (f. 1966) kan berette, at Arne Larsen (f. 1943) faktisk nåede at spille enkelt kamp i ØB-trøjen, før IF 92 blev en realitet. Som 48-årig trådte han til i sæsonen før fusionen, da klubtilhørsforholdene med den forestående sammenlægning ikke stod så skarpe, og både Kenneth Lykke og ØB's andenmålmænd var ude med henholdsvis karantæne og skade. ØB's jyllandsseriehold slog FC Horsens med 1-0.

- ØB vandt, og Arne holdt målet rent. Han gjorde det godt, husker Kenneth Lykke om den kamp i 1992, da Arne Larsen trådte hjælpende til.

Sådan var Arne. Lige til sin død i maj 2017 efter en årrække med streng syg-

dom fulgte han klublivet i IF 92, og han deltog i nytårskuren, mindre end halvdelen af år før han døde.

Arbejdskolleger i 18 år

I 18 år arbejdede Arne Larsen og Kenneth Lykke sammen hos tømrer- og snedkerfirmaet Erik Andersen, Arne i tømreraf-

delingen og Kenneth i plastafdelingen, der producerede vinduer.

- Arne var en hyggelig og gemytlig fyr – og seriøs med sit fodboldspil. Vi har drillet hinanden meget med fodbold gennem årene, og han kunne give igen. Vi havde et væddemål, for han troede ikke, jeg

Arne Larsen blev i 1981 hædret for 450 førsteholdskampe for B 47, da kasserer Børge Kristensen overrakte et "VM-diplom".

2007 Sydbank i Esbjerg afløser den mangeårige hovedsponsor, BG Bank.

Første jyske mesterskab i ungdomssamarbejdet med Jerne IF - Junior 1 vinder finalen mod Bjerringbro med 2-1.

Finn Overgaard runder 40 år i bestyrelsen i ØB og IF 92 og modtager DBU's guldnål for 40 års ledergerning.

Mangeårigt bestyrelsesmedlem og kasserer i ØB, siden i ØB's Venner, Flemming Stausholm, hyldes for 30 års ledergerning.

kunne slå hans rekord med førsteholdskampe. Til sidst måtte Arne af med en kasse øl. Det var en god dag, siger Kenneth Lykke der nu arbejder som chauffør.

Arne Larsen nåede i 21 sæsoner 489 førsteholdskampe og var med sine målmandsevner og sit vinderinstinkt to gange med til at spille B 47 op i 3. division. Kenneth Lykke stoppede efter 541 kampe i 2007. Han debuterede for ØB som 18-årig, da Egon Jensen var træner, og holdt – afbrudt af en pause på halvanden sæson – op som 41-årig.

Frygtløs og respekteret

Målmandstræner i EfB Niels Teilman var træner for Kenneth Lykke i hans sidste år som aktiv, og selv om han passerede 40 år i de år, var han stadig en glimrende målmand.

- Kenneth var frygtløs, stærk en mod en, og så havde han en erfaring, der smittede af på de unge spillere. De havde stor respekt for Lykke. Det mest imponerende var hans villighed til at indgå som en del af holdet på linje med langt yngre holdkammerater. Han havde taget et par kilo på, men han løb både interval og bip-test, så det har ikke været helt galt med kon-

ditionen. Jeg nyder stadig, når vi ses, og han opsøger mig som en ven og med en respekt, som var jeg fortsat hans træner, siger Niels Teilman.

Kenneth Lykke fik comeback på fodboldbanen som led i jubilæumsfestlighederne i august, da to hold af tidligere B 47- og ØB-spillere mødte hinanden. Selv om B 47 vandt 2-0 på mål af Eddy Petersen og Martin Jensen, var Kenneth Lykke en af kampens bedste.

- Det var sjovt at være med til, men jeg kunne næsten ikke gå med mine dårlige knæ to-tre dage efter. Vi tabte ikke helt retfærdigt, men vi spillede med de ældste helt fremme, og det var Leif Rødgaards skyld, at vi tabte. Han brændte meget. Jeg nåede at spille med begge hans sønner, Michael og Jacob, siger Kenneth Lykke.

De gode minder

Højdepunktet i de over 20 år i ØB- og IF 92-målet var en pokalkamp i 1993 mod EfB's divisionshold. Det var i det første år med IF 92, og der var mange gode spillere at tage af fra de to tidligere klubber. EfB vandt 1-0, og man gætter næppe meget forkert ved at gå ud fra, at Ken-

neth Lykke med sine redninger begrænsede nederlaget.

Nu er det slut. For nylig fik Kenneth Lykke et nyt knæ, og turen kan komme til det andet også. Tiden i ØB var helt speciel, men han nåede også at have mange gode år i IF 92.

- Jeg kan godt savne det ind imellem, siger Kenneth Lykke.

Rekordholderen i kampe for ØB/IF 92, Kenneth Lykke.

2008 Jyllandsserieholdet rykker ned i serie 1 – andetholdet redder sig i serie 1.

Sekretær i bestyrelsen, Finn Overgaard, fylder 60 år.

Æresmedlem Reinholdt Jacobsen fylder 90 år.

IF 92 går nye veje med mulighed for computerspil i klubhuset i Veldtofte.

To kredsmestre og to finaler om jysk mesterskab i samarbejdet med Jerne IF.

Svend P. – kærlige finter fra en klubmand

Svend Pedersens liv spænder over både de glade amatør dage i barndomsklubben ØB og det professionelle virke som konsulent i Danmarks Idrætsforbund (DIF) og siden 1999 i Dansk Boldspil-Union (DBU).

Som DBU-klubrådgiver servicerer og vejleder han fodboldklubber i den sydlige del af Jylland, og Esbjerg IF 92 er en af de klubber, han har brugt mest tid på. Ikke som en favorisering af den bydel i Esbjerg, hvor han har sine rødder, men fordi klubben har brug for det.

- Da IF 92 blev stiftet, drømte jeg ikke om, at bydelen ville få så mange andengenerationsindvandrere, som det blev tilfældet. Når op til 60-65 procent af de unge spillere har en anden etnisk herkomst, er det en kæmpeudfordring for en fodboldklub. De kommer fra lande, hvor man ikke kender til den frivillighed, der er bærende i danske klubber, og forældreopbakningen er beskednen. IF 92 må nødvendigvis have opbakning fra både Esbjerg Kommune, DBU og DIF get2sport for at løse opgaven, siger Svend Pedersen (f. 1955).

Han henviser til den kritiske periode i 00'erne da drenge fra ressourcestærke familier og trænere valgte at flytte til EfB, Spangsbjerg IF og andre af byens klubber. Integrationen fyldte enormt meget. Svend Pedersen ser ikke opgaven blive mindre – måske tværtimod.

God opførsel hører med

Når beboere på Stengårdsvej og i Kvaglund er veletablerede, flytter mange af dem væk, og nye udsatte familier flytter ind. I den henseende deler IF 92 skæbne med B 1909 og Brønshøj, der også driver fodboldklubber i områder med mange indvandrere.

- IF 92 har under de mange omvæltninger haft svært ved at indse, at der skal være en standard for, hvordan man opfører sig i en klub. Man skal opføre sig ordentligt, for ellers kan to-tre spillere på et hold pine energien ud af trænere, ledere og medspillere, så de giver op. Kan spillere ikke leve op til enkle adfærdregler, skal de ikke være i IF, siger Svend Pedersen.

Han mener grundlæggende, at en fodboldklub skal have plads til alle, der kan op-

føre sig ordentligt. Når man befinder sig i et arbejderkvarter med forholdsvis lave indkomster, får det en ekstra dimension.

Stor vilje til frivillighed

IF 92 har i en årrække i samarbejde med Kvaglund IF gjort brug af DIF-projektet get2sport, hvis formål er at få flere i udsatte boligområder til at dyrke idræt. En af målgrupperne er familier med udenlandsk baggrund. DIF get2sport stiller i samarbejde med kommunen en aflastende medarbejder til rådighed, så trænere kan koncentrere sig om det sportslige. Spillere får betalt kontingent og støvler, og en tæt kontakt bidrager til, at de kommer til tiden. Svend Pedersen koordinerer som DBU-repræsentant arbejdet.

- Der er en verden til forskel på at lave fodbold i Tarp Boldklub og i andre bydele i forhold til IF 92. Der er bare færre til at udføre pligterne her. Og alligevel bliver jeg stadig imponeret over, at så mange arbejder frivilligt med hud og hår. Da jeg var dreng, kunne man spille fodbold, håndbold eller gå til gymnastik. Nu er der mange flere tilbud, og dem skal der også være ledere til at tage sig af.

2009 Kent Madsen afløser Glenn Petersen som formand.

Niels Teilmann udskiftes som cheftrener med Warny Jensen, og det lykkes at redde serie 1-holdet med sejr over Varde IF i den sidste kamp. Ole Aas Jensen vender tilbage til klubben som ny ungdoms koordinator med Den røde tråd i ungdomsafdelingen som en af de store opgaver. Jerne/IF 92 får to kredsmestre - U17 Drenge 1 og U19 Drenge M2. Begge hold når JM-finalen, men taber.

Minikunstgræsbanen på Skibhøj Anlæg indvies af den tidligere Jerne/IF 92-spiller, Kevin Conboy.

Børge Kristensen har været kasserer i 50 år og udnævnes til æresmedlem i også IF 92.

Tidligere bestyrelsesmedlem Paul Lauridsen hyldes for 25 års ledergerning.

Holdleder for serie 1-holdet, Jan Madsen, tildeles JBU's sølvnål for 25 års ledergerning.

Der er fortsat en stor vilje til frivillighed i vores samfund, siger Svend Pedersen.

Storhed og fald

Tankerne går tilbage til dengang, han og John Rødgaard, Arne Johansen og Ivan Jacobsen var en del af en stærk 1955-årgang. Endnu tidligere havde ØB en sportslig storhedstid, da klubben vandt DBU's talentturnering i 1968. Det var før, velkendte Flemming Iversen var gammel nok til at spille.

- Vi var selv blandt de 12 bedste ungdomshold i Jylland og spillede lige op med EfB. Det var autodidakt, vi spillede altid, og vi kunne altid låne en bold i klubben at spille med. Jeg arbejder nu med begrebet Åben Klub. Det havde vi allerede dengang i ØB, uden at vi vidste det. Som ynglinge fik vi Alex Andersen som træner. Alex var en meget dygtig træner og kom til at betyde meget for mine senere karrierevalg, siger Svend Pedersen.

Han var førsteholdstræner i ØB i årene 1986-1987, og derefter var han et år på Tvøroyri på Færøerne, hvor John Rødgaard spillede. Siden var han træner for ØB's ynglinge og dernæst i GHRI og Holsted fS. I de år kunne han lidt på afstand følge, hvordan det medlemsmæssigt gik stærkt ned ad bakke for både ØB og naboklubben B 47.

Munk forenede kulturerne

De første tanker om at fusionere klub-

Svend Pedersen: Kvalitet på banerne og det sociale skal bære IF 92.

berne opstod. Svend Pedersen fremhæver Aksel Munk som en stærk personlighed, der fik det utænkelige til at ske – rolig, kontant og lyttende. Han ydede en stor indsats for at få de to klubkulturer til at smelte sammen. Også Finn Overgaard, Flemming Stausholm og Glenn Petersen arbejdede solidt i processen.

- Jeg stemte for fusionen, fordi det efter min mening var det eneste rigtige. Men så sent som i 1986-1987 havde vi slet ikke de overvejelser. Da var vi vel alene i ØB seks-syv seniorhold. 25 år efter er min vurdering, at projektet er lykkedes. Klubånden er en anden nu. Når jeg tænker tilbage på tiden på N C Sørensens Vej, var både baner, omklædningsrum og andre faciliteter dårlige – men vi gik aldrig lige hjem fra fodbold. Vi prioriterede det sociale højt, det gav et fantastisk sammenhold, men for mange var prisen høj. Nu går spil-

lerne direkte ind til deres mobiltelefon og sidder for sig selv, siger Svend Pedersen.

Kvaliteten er et krav

Også på anden vis har tiderne ændret sig. Han er set i bakspejlet ikke i tvivl om, at der blev drukket for meget i det gamle træskur inde i træerne i Måde, som udgjorde klubhuset indtil 1987. Klubliv kan udfolde sig på andre måder uden at sætte den vigtige sociale funktion over styr.

- For IF 92 bliver det vigtigste i fremtiden at sikre kvalitet på banerne. Man skal have dygtige trænere, for ellers er der ingen mulighed for at fastholde de spillere, man skal bygge på. Kvaliteten skal følges op af det sociale. Og så kan man som nævnt ikke drive fodboldklub uden støtte fra kommunen, DIF og DBU, siger Svend P.

Kort om Svend P.

Svend P. – det er sådan, vi kender ham – blev uddannet lærer i 1980 og tog det følgende år bifagseksamen i idræt på det daværende Odense Universitet. I årene 1981-1994 var han lærer på Nordby Skole på Fanø. Overgangen til organisationsarbejde var i 1994, først med et år ved DBU, dernæst fire år som regional konsulent i DIF og siden 1999 atter DBU.

2010 Serie 1-holdet rykker op i Jyllandsserien. Leif Rødgaard bliver ny sportschef og Anders Brynaa ny cheftræner. Jerne/IF 92 har to hold i jyske finaler, U14 Dreng B2 vinder over Midtdjurs og sikrer samarbejdets andet jyske mesterskab, U17 Dreng M2 taber til Brabrand.

IF 92 arrangerer sit første kræmmermarked i Veldtofte.

Æresmedlem Reinholdt Jakobsen dør.

Tidligere formand B 47 og for B 47's Venner, Tage Bech Nielsen, dør.

Altmuligmand i en årrække Svend Åge "Skipper" Kristensen dør.

Tidligere bestyrelsesmedlem i IF 92 Jan Madsen dør.

Klimakset på Blue Water Arena og i Parken

Næsten 3.000 betalende tilskuere og omkring 1.000 gæster og gratister til en pokalkamp på Blue Water Arena en oktoberdag i 2012 var højdepunktet i de år, Richard Lassen var formand for Esbjerg IF 92.

- Når jeg taler med spillere og ledere, er det pokalkampen mod Efb, de husker. Vi fik vist, at IF 92 kunne arrangere en stor kamp, siger Richard Lassen.

Han blev ringet op, da han i bilen var på vej hjem fra et DBU Jylland-arrangement i Aarhus, at IF 92 havde trukket byens superligahold i tredje runde af DBU Pokalen. Med sædvanlig handlekraft indkaldte han bestyrelsen til møde næste dag kl. 10.00 og forelagde tre løsninger til, hvor kampen skulle spilles: Plan A var Blue Water Arena og dernæst Skibhøj og Veldtofte.

- Det kunne godt blive en stor kamp, og vi kunne komme til at tjene penge på den. Da jeg sagde, at jeg forventede 4.000-5.000 tilskuere, var der folk, der grinede, husker Richard Lassen.

Der blev hurtigt holdt et møde med politiet om sikkerhed, og det afgjorde definitivt sagen. De lokale spillesteder i Østerbyen egnede sig ikke til den tilstrømning af tilskuere. Sydbank Fonden, der ejedes af hovedsponsoren Sydbank, betalte lejen af Blue Water Arena, og Ugeavisens Fond og Claus Sørensens Fond valgte også at støtte.

UEFA ligeglad med banko

IF 92 forsøgte at fastsætte spilledatoen til tirsdag den 2. oktober. Det lå ind mellem bankospillet i ØB's Venner om mandagen og B 47's Venner banko onsdag. Men UEFA var ligeglad med bankospil og placerede kampen onsdag. Det måtte Børge Kristensen fra vennerne have besked om.

Richard Lassen er en mand, der kan lide at arbejde under pres, og sammen med Finn Overgaard blev han den gennemgående person i forberedelserne. Det blev flere gange ud på aftenen, inden han forlod kommandocentralen i klubhuset i Veldtofte i de uger.

Alene sikkerheden med beredskabsplan trak tænder ud, og så skulle der laves flyers og plakater for at fremme billetsalget forud for årets lokale fodboldbrag. VIP-arrangementet i Carlsberg Lounge for 125-130 gæster skulle arrangeres, otte bolddrenge, en stadionspeaker og talrige andre detaljer skulle på plads – og så lige blomsterne til Michael Rødgaard, der havde nået 200 førsteholdskampe for IF 92.

I dagene op til kampen steg medieinteressen. Richard Lassen blev ringet op af TV Syd, der gerne ville komme og lave indslag ved formiddagstræningen. Han måtte oplyse, at i IF 92 arbejdede man om dagen og trænede til aften. Men det lykkedes at stille med blandt andre Michael Rødgaard til et interview tidligt næste dag.

Det blev en kæmpeoplevelse

På kampdagen var der spisning i loungen, og Efb-cheftræner Jess Thorup og IF 92-træner Anders Brynaa holdt oplæg. Pokalstemningen steg. Det lykkedes ikke IF 92 som hjemmehold at få lov til at bruge Efb's normale omklædnings-

2011 Richard Lassen afløser Kent Madsen som formand.

Førsteholdet spiller i Jyllandsserien 1 fra 2012.

Jerne/IF 92 bliver kreds vinder i U19 Drengene A og spiller i Mesterrække 2 i 2012.

Bestyrelsesmedlem Bjarne Petersen tildeles DBU Jyllands sølvnål for 25 års ledergerning.

Med tilskud fra B 47's Venner og Støtteforening Klubhuset Veldtofte er Klubhuset Veldtofte gældfri ved årets udgang.

IF 92 holder sin første velbesøgte nytårskur i klubhuset i Veldtofte.

Formand for IF 92 i årene 2011-2016 Richard Lassen: Jeg har været ret kompromisløs og kontant for at nå målene.

Foto: Arne Gundestrup

rum i kælderen, men ellers fejlede arrangementet ikke noget.

På banen stred IF 92 godt, men kunne i 90 minutter ikke stille noget op mod overmagten Efb og tabte 0-3.

- Jeg oplevede ikke ret meget af kampen, fordi jeg skulle holde øje med alt det

andet. I ugerne op til tror jeg, man overhørte signaler fra kroppen og bare blev ved. Da vi dagen efter skulle på Blue Water Arena for at rydde op, måtte jeg kæmpe for at komme af sted. Men en fantastisk oplevelse havde det været. Det vigtigste for os i bestyrelsen var, at spillerne skulle have en oplevelse, og at vi kunne gøre noget for sponsorerne ved at

spille kampen på Blue Water Arena. De betalte selv, siger Richard Lassen.

Hyldesten i Parken

Efb nåede pokalfinalen i Parken i maj 2013, og i pausen overrakte daværende DBU-formand Allan Hansen en check på 100.000 kr. til Richard Lassen og træner Anders Brynaa som repræsentan-

ter for den serieklub, der var nået længst. Til de to tidligere pokalfinaler med Efb i 2006 og 2008 havde Richard Lassen arrangeret busture, og denne gang var to busser med ca. 100 IF 92'ere med til at overvære hyldesten af deres klub og se Efb blive pokalmester.

En del af pengene fra Parken blev øremærket til en træningstur til Tyrkiet næste forår. Her kunne IF 92 sole sig ved også at være kåret som Årets Breddeklub i DBU Jylland Region 4 i 2013.

Også i 2014 mødte IF 92 et superligaehold i DBU Pokalen, SønderjyskE. Den kamp blev spillet i Skibhøj og kunne ikke måle sig med oplevelsen på Blue Water Arena to år tidligere.
- Når jeg ser tilbage på min formandstid i IF 92, var noget af det positive, at vi formåede at ændre noget til det bedre og

gøre en forskel for børn og unge. Integrationen fyldte meget, og jeg havde kontakten til flere af de organisationer, der arbejdede med det. På det personlige plan var jeg ambitiøs og ville noget med en traditionsklub som IF 92. Jeg ønskede, at der skulle stå respekt om klubben, og jeg har været ret kompromisløs og kontant for at nå målene. Jeg gik meget op i, at det, vi sagde, var også det, vi gjorde. Undervejs har jeg taget nogle tæsk – også for andre. Jeg fik brug for mine evner for krisehåndtering og brandslukning, siger Richard Lassen, der trak sig som formand i 2016.

Han afsluttede 15 års lederarbejde som koordinator for et serie 5-ehold bestående af mange unge spillere i sommeren 2017 og er nu DBU-ambassadør, hvor en af opgaverne er at observere højrisikokampe. Men han er stadig IF 92'er.

Kort om Richard

Richard Lassen (f. 1969) indledte lederarbejdet i IF 92 i 2002 som ungdomstræner for holdet, hvor hans yngste søn spillede. Siden var han blandt andet gruppeleder, ansvarlig for samarbejdet med Jerne IF, ungdomsformand, bestyrelsesmedlem og ansvarlig for integration. I 2009-2010 var han næstformand, i årene 2011-2016 formand for IF 92, og han har tillige siddet i DBU's repræsentantskab som bestyrelsesmedlem i Region 4. Richard Lassen var bagermester, da han i 1997 måtte lade sig førtidspensionere på grund af sygdom.

2012 Pokalkamp mod Efb fra Superligaen for øjnene af et rekordpublikum på ca. 4.000 tilskuere Blue Water Arena ender med et nederlag på 0-3.
IF 92 Årets Breddeklub i DBU Jyllands Region 4.

12 års ungdomssamarbejde med Jerne IF slutter i sommerpausen.

Tuborg Fonden skænker nyt kampur til Skibhøj-anlægget.

Tidligere formand Aksel Munk hyldes for 40 års ledergerning.

Finn Overgaard udnævnes til æresmedlem ved lederfesten i november.

Formand Richard Lassen kåres af Sydbank som en af Hverdagens helte.

Ungdomstræner Torben V. Andersen dør.

Mangeårig leder og altmuligmand i B 47/IF 92 Svend Jessen dør.

Vennernes langsomme generationsskifte

B 47's Venner har gennem årene været et begreb i Esbjergs idrætsverden. Venerne har stået bag bankospil, store musikarrangementer og et hav af andre indtægtsgivende aktiviteter, som samlet har kastet millioner af kroner af sig til først Esbjerg B 47 og siden Esbjerg IF 92.

Børge Kristensen og Jørgen Pedersen har været med i en menneskealder, og de udgør fortsat halvdelen af bestyrelsen. Men for nogle år siden indledte de en nænsom modernisering af holdet bag. De inviterede Kent Madsen, der netop var gået af efter to år som formand for IF 92 i 2009-2010 til et møde og spurgte, om han ville indtræde i bestyrelsen.

- Børge og Jørgen mente, at jeg havde en bedre kontakt til IF 92 end dem, og syntes, det var på tide at få yngre kræfter til, siger Kent Madsen (f. 1973).

Han sagde ja, og i april 2016 afløste han Jørgen Pedersen som formand. Børge Kristensen er fortsat kasserer, og foruden dem er Jørgen Pedersen og Willy Frederiksen i bestyrelsen.

Banko og bingo giver indtægter

B 47's Venner arrangerer bankospil hver onsdag aften i bankocentret på Ravnevej, og derudover er de medejere af Esbjerghus, det tidligere Hotel Esbjerg, hvor der er hollandsk bingo om fredagen. Fem foreninger arbejder sammen i Bankoringen og har hver sin aften på Esbjerghus.

25 frivillige hjælpere udgør på skift bemanningen, når der er banko og hollandsk bingo.

- Både banko og hollandsk bingo giver et passende overskud. Vores tilskud til IF 92 varierer fra år til år, og vi vil helst give til projekter, der ligger ud over den

Formand for B 47's Venner, Kent Madsen, ser gerne foreningen i en støttende og diskret rolle i forhold til IF 92.
Foto: Arne Gundestrup

2013 Under pokalfinalen i Parken kåres IF 92 som Bedste Serieklub, og Richard Lassen og Anders Brynaa modtager 100.000 kr. af DBU-formand Allan Hansen i pausen i pokalfinalen, der bliver vundet af EFB. Mangeårig leder og hjælper, tidligere målmand i ØB Johnny Sørensen dør.

almindelige drift. For eksempel støtter vi genrejsningen af Skibhøj-anlægget som centrum for ungdomsfodbold, og vi har støttet renoveringen af klubhuset i Veldtofte med nye lofter og inventar. Især det sidste har ligget Børge og Jørgen meget på sinde, siger Kent Madsen.

Kent begyndte selv som træner for andetholdet i juniorafdelingen i 1994 og havde senere sammen med afdøde Allan Due lilleputterne. Det blev til i alt 17 år som træner, leder og bestyrelsesmedlem i syv år, heraf de to sidste som formand, inden han blev afløst af Richard Lassen.

- Jeg vendte tilbage til lederarbejdet i september 2017, da jeg overtog 11-mandsholdet i U17. Jeg valgte at gå ind, fordi jeg synes, at Anders Brynaa har gang i noget rigtigt som sportschef for ungdom, siger Kent Madsen.

Den diskrete støtte

I 2016 bidrog B 47's Venner og ØB's Venner tilsammen med op mod en halv mio. kr. til IF 92, og pengestrømmen er fortsat på et højt niveau i 2017. Mens ØB's Venner også støtter håndbold og amerikansk fodbold, går pengene fra B 47's Venner udelukkende til fodbold.

- Jeg vil gerne have, at B 47's Venner er støttende, gør noget godt for klubben og ellers holder sig lidt i baggrunden. Vi er meget bevidste om, at vi er en vigtig del af klubbens økonomi, siger Kent Madsen.

Foruden de nævnte større tilskud er der eksempelvis givet præmier til klubmesterskaber, og en fodboldtur for ungdomshold til Holland i 2018 får bussen og diverse omkostninger betalt.

2014 Pokalkamp mod SønderjyskE fra Superligaen i Skibhøj ender med 0-3-nederlag, Søren Madsen afløser Anders Brynaa som chefræner i sommerpausen, jyllandsserieholdet rykker ned i serie 1.

Nyt lydanlæg i Skibhøj skænket af hovedsponsor Sydbank indvies ved pokalkamp.

Støtteforening Esbjerg IF 92-Fodbold stiftes for at kunne støtte klubben bredere end vedligeholdelse og forbedringer af klubhusene.

Paul Lauridsen bliver formand.

Mangeårig leder i B 47's ungdomsafdeling, æresmedlem Hans Erhard Nielsen, dør.

Hvor er de nu – Jensen-brødrene?

Der var aldrig tvivl om, at lokomotivfører Bent Jensens tre sønner, John, Heino og Jack, skulle spille i Esbjerg B 47. De var med til at præge førsteholdet i 1970'erne og 1980'erne og spillede sammen på det hold, der for anden gang i klubbens historie sikrede oprykning til 3. division i 1976.

- Vi spillede på samme hold i et par sæsoner, men på fodboldbanen havde jeg ikke et andet forhold til mine brødre end de andre. Den eneste, der kunne irritere mig grænseløst, når man kom til at lave en dårlig aflevering, var John. Han skældte ud. Men han var også den bedste af os og kunne sagtens have begået sig i EfB, siger Jack Jensen (f. 1952).

Han fik den korteste fodboldkarriere af brødrene, idet han som 25-årig to gange brækkede det ene ben og måtte stoppe efter 125 førsteholdskampe. John sluttede i 1987 med 404 kampe, og lidt senere samme år var det slut for Heino efter 277 kampe.

Man skiftede ikke klub

De spillede fodbold i en tid, da sammenholdet og klubfølelsen betød mere end nu. - Det lå i kortene, at man ikke skiftede klub dengang. Var man ØB'er, blev man i ØB, og var man B 47-mand, blev man der. Især når man havde en far i bestyrelsen, var det helt umuligt at skifte. Men jeg synes, fusionen af de to klubber var en god idé. I årene inden havde jeg set i Spangsbjerg IF, hvad der var ved at ske, og begge klubber ville dø stille og roligt, hvis der ikke blev gjort noget. Der var nogle gamle ØB- og B 47-folk, der var meget indstillet på, at det skulle lykkes. Fra os var det sådan nogle som Poul Lauridsen, Erik "Speedy" Hansen og Kent Kjær Kristensen, siger John Jensen (f. 1949).

- De gamle var kørt ud på et sidespor, så der var ikke så stor modstand mod sammenlægningen. Tiden var moden til det, supplerer Heino Jensen (født 1951).

Han spillede efter stiftelsen veteranfod-

bold i IF 92 i nogle år, og det var på et hold af tidligere B 47-spillere, heriblandt Arne Larsen, "Speedy", Leif Jeppesen, Jørgen Iversen.

Hvor er de nu?

Som den eneste af brødrene arbejder mureruddannede Heino fortsat. Han har været i AMU-systemet siden 1982 og har i alle årene undervist inden for Bygge og Anlæg. John, uddannet maskinarbejder, arbejdede i over 40 år i flere funktioner på Vestfrost og gik på pension i februar 2017. Jack, uddannet tømrer, arbejdede i flere tømrerfirmaer, inden han i en periode også var på Vestfrost. Siden var han i 28 år hos Erik Andersen og blev førtidspensioneret i 2011.

John Jensen blev efter den aktive karriere engageret i Spangsbjerg IF, hvor sønnen Martin spillede, inden han gjorde karriere på topniveau i EfB og siden norske Sandefjord. Han har dog fulgt IF 92 gennem en af sine bedste venner, "Speedy", som han spillede fodbold sammen med, fra

*Tre brødre, som har sat et solidt aftryk på fodboldspillet i Østerbyen, Heino, Jack og John, ved indgangen til bygningen i Veldtofte.
Foto: Arne Gundestrup*

de var otte år. Det var, før Veldtofte Idrætspark blev indviet, og B 47-spillerne måtte klæde om ovre i stalden, der lå lige ved det senere fodboldanlæg.

Heino Jensen har to sønner, der har spil-

let i EfB, og Jack har også en søn, der har spillet i den større klub. Det var deres farfar ikke glad for. Det var da også en lidt mærkelig fornemmelse, da John Jensen sidst i 90'erne begyndte at spille i EfB's veteranklub, Tykke Maver. Men

han er der stadig og har for længst vænnet sig til, at fodbold kan spilles i andet end B 47.

2016 Palle Jørgensen afløser Richard Lassen som formand.

SFS-samarbejdet overrækker klubben en check på 10.000 kr., efter Daniel Anyembe, tidligere ungdomsspiller i IF 92, har fået debut på EfB's superligahold.

Esbjerg Byråd bevilger penge til en ny ottemandsbane på Skibhøj Anlæg.

Kasserer Finn Overgaard hyldes for 50 år som leder i ØB/IF 92.

Tidligere førsteholdsspiller og bestyrelsesmedlem i ØB Alex Sørensen dør.

ØsterbyNyt er udkommet i 25 år.

Manden bag en af de sikre succeser i IF 92

På banen har resultaterne været svingende for IF 92, men en af de sikre vindere i de senere år har været klubbens nytårskur i klubhuset i Veldtofte.

Holdleder for serie 1-holdet Flemming Lund Sørensen (f. 1959) havde ideen med fra Aarhus, da han i 1989 flyttede til Esbjerg. Hans forældre flyttede til Søften nord for Aarhus tilbage i 1975, og hans lillebror kom siden til at stå for cafeteriet i den lokale idrætshal. Her mødtes et ældre medlem fast med nogle gamle kammerater fra håndboldafdelingen på årets sidste dag, og lillebroderen indførte det med succes i fodbold.

- Deroppe blev det så populært, at også folk udefra, som var hjemme til jul og nytår, deltog. Det var sammenhold og hygge, og det måtte vi også prøve i IF 92. Efter et tilløb blev nytårskuren holdt første gang i 2011, og det var med spænding om, hvor mange der ville komme. Vi håbede på 40, men 10 minutter over 11 var der ikke kommet mange. Det endte med, at 60-70 dukkede op, og siden er det vokset til omkring 100, siger Flemming Lund Sørensen.

Sild, frikadeller og samvær

Arrangementet er det samme hvert år. Gamle B 47-, ØB- og IF-medlemmer mødes fra 11.00 til 13.00 og får en silde-mad og frikadeller. Har man lyst til en snaps, får man det, og ellers står den på øl eller sodavand.

- Det er blevet sådan, at folk kommer kl. 10.30 for at være sikre på at få en plads. Og snakken går fra første minut med historier, anekdoter og drillerier. Bestyrelsen har besluttet, at arrangementet er gratis at deltage i, fordi det er en god lejlighed til at få sagt godt nytår til alle. Jeg tror, det hedder kvalitetstid, siger Flemming Lund Sørensen.

Højdepunktet er den årlige uddeling af Årets raket til en, der har gjort sig særligt bemærket i løbet af året.

De første år med sønnen

Flemming Lund Sørensen fulgte i sin tid med sønnen Anders, der begyndte med Preben Nørgaard som træner i Jerne IF det første år. Anders fortsatte derefter over i ungdomssamarbejdet med IF 92 og nåede siden at spille jyllandsseriefodbold, inden han flyttede til Aarhus. Flemming kom i samarbejdsudvalget mellem de to klubber, og han var i IF92' bestyrelse i to perioder, ligesom han har været både ungdoms- og seniorkoordinator. I en årrække har han været holdleder for førsteholdet.

- IF92 var en dejlig klub at komme til, siger Flemming Lund Sørensen.

Flemming Lund Sørensen og en af modtagerne af Årets raket, træner Jens Henrik Pedersen.

2017 IF 92 Fodbold holder 25-års jubilæum i weekenden 19-20. august. Ungdomsafdelingen samles på Skibhøj Anlæg fra efteråret, Anders Brynaa bliver ny sportschef. Serie 5-træner Bjarne Olesen tildeles DBU Jyllands sølvnål for 25 års ledergerning i fire klubber. Mångeårig målmand i B 47 Arne Larsen dør.

Esbjerg IF 92

